

همله کاغذ

نووسینی
موحسین ئەمین

پیداچوونەوہی
د.بەختیار تالەبانی

ناوی کتیب: ههله کانم

ناوی نووسهر: موجسین حه مه د ئه مین

پیداچوونه وه: وریا عومه ر

دیزاینی بهرگ: ناوهندی رینوین

دیزاینی تیکست: زه رده شت کاوانی

نۆبه تی چاپ: یه که م ۲۰۲۱

چاپ: ناوهندی رینوین

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

ژماره ی سپاردن: له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۲۰۴۴) ی سالی (۲۰۲۱) ی پی دراوه .

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بو ناوهندی رینوین ©

ناوهندی رینوین

07511408868 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه که م
بهرامبهر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۶)

هه له گانم

نووسینی

موحسین جه مه د ئه مین شیخه

پیدا چوونه وه

وریا عومه ر

الله أكبر

پیشه کی

د. به ختیار که مال تاله بانی

مرؤف له ساتی له دایکبوونیه وه تاوه کوو کاتی مردنی دیت، به چه ندین قوناغی جوربه جوردا تیپه ر ده بیت. مرؤف هه میشه پیویستی به فیربوونه. زوربه ی جار ده کریت فیربوونی مرؤف له ریگه ی چوارده وریه وه بیت؛ ئه ویش به فیربوونی شته باشه کان لییانه وه و په ندوه رگرتن له شته خراپه کانیان و دوورکه وتنه وه لییان. فیربوون له شته باش و چاکه کانی ده وروبه رت وات لی ده کات ببیته مرؤف ئیکی به هیز و ئه زموونیکی نوی فیربوون له چوارده ورتته وه. به لام زورجار هه له کانی خوت یان هه له کانی چوارده ورت یان خراپه کانی چوارده ورت فیرت ده که ن هه له کان کامانه ن و چون خوتیان لی بیاریزیت.

(هه له کانم) کتیبیکی کوکراوه ی بچووی ئاموژگاری ئامیزه، که زنجیره یه ک بابته تی کورت و پوختی له خو گرتووه و به توی ئازیز و خوینه ر ده لیت: «تکایه ئه وه هه لانه مه که! تکایه خه لکانیکی زور پیش تو ئه م هه لانه ی کردووه و به زیان و زهره ر به سه ریدا شکاوه ته وه. بویه تو خوتیان لی دووره پهریز بگره.» تکایه، فیرخوازی ئازیز، هاوولاتی ئازیز، هاوسه رانی ئازیز، دایک و باوکانی ئازیز، ئه وه هه لانه ی پیشتر که سانی تری به هه له دا بردووه، ئیوه خوتانی

لی به دوور بگرن و بیانکه نه نه زموون بو ژیانی خوتان و دووبار دیان مه که نه وه.

کتیبی (ههله کانم) پیمان دهلنت گهر هاتوو ژیر و لیزان بووین، دهکریت به ههله کانی خومان شتانیکی زور له ژیان فیر ببین. دهکریت ههله کانمان هیز و توانایه کی نویمان پی ببه خشن. ههله کانمان پیمان دهلین گهر هاتوو نیمه له سه ههله کونه کانمان به ردهوام بووین، نه و ناتوانین داهاتوو یه کی گهش بو خومان بنیات بنیین.

سو پاس بو نووسه ری به ریز که له ریگه ی کتیبی (ههله کانم) پیمان دهلنت هه ندیک ههنگاوی کرداری هه یه که ده توانیت له ژیا نندا جیبه جییان بکهیت بوئه وه ی هه م له ژیانی خوتدا ههله کان که م بکه یته وه و هه میشه له ریگه ی ههله ی که سانی تره وه فیر ببیت، بوئه وه ی له دونیا و قیامه تدا سه رکه وتوو بیت.

پیشه کی

موحسین حه مه دئه مین شیخه

به ناوی خودای گه وره و میهره بان، دانه ری ئه رز و
پاگری ئاسمان. سوپاس و ستایش بو خودایه ک، که مروقی
زور جوان دروست کردوه و جوانییشی پی خه لات کردوه.
داواکارین له ره حمهت و میهری خوئی برژینیت به سه رباشترین
دروستکراوی خوئی، که پیغه مبه ر موحه ممه ده (درودی خودای
له سه ر بیته).

کاتیک خودا بو یه که مین جار مروقی دروست کرد، له
باشترین و جوانترین و پیروزترین شوین که به هه شته دروستی
کرد. پاشان فه رمانی به و مروقه کرد له ناو به هه شت چی ده که ن
بیکه ن، به لام داریک هه یه نزیکه نه که ون. که چی ئه وان له بیریان
کرد و له و داره یان خوارد و خودایش له جیگای ئه و نافه رمانییه
ره وانهی سه رزه ویی کردن. له و روزه وه مروق دهستی کرد به
هه له کردن و پیی ده ناسریته وه.

مروق هه له ده کات به رامبه ر به خودای، به رامبه ر به
خه لک، به رامبه ر به خوئی، به رامبه ر زور شت. ئه وه ی گرنگه و
له ئیمه داواکراوه له سه ر کردنی هه له کان به رده وام نه بین، نه ک
نه کردنی هه له. دکتور ئه حمه د شوقه یری جوانی فه رموو کاتیک
گوتی: «داوا له ئیمه نه کراوه بگه ین به کاملی، به لکوو ئه وه ی
داواکراوه هه ولدان و تیکوشانی به رده وامه به ره و کاملی.»

منیش له و پهرتووکهی بهردهستی تو ههولم داوه و
گهراوم بهدوای ئه و هه لانهی زوریک له ئیمه مانان گیرۆدهیان
بووین. بویه پهرتووکه کهشم ناونا (هه له کانم)، چونکه پیم وایه
ههرچی که گوتراوه و بینراوه و باس کراوه له کهموکورتی،
هی تاکه. ئه گهر ئیمه کارمان کرد بو دروستکردنی تاکیکی
تهندروست، ئه واراسته و خو کومه لگایه کی تهندورستی بهدوادا
دیت. کهواته تاکیکی تهندروستم بدهیی، منیش کومه لگایه کی
تهندروستت پیشکesh دهکه م.

پیش ئه وهی دهست بکه م به نووسینی ئه م پهرتووکه، له
لاپه ره ی تایبه تی خو م له فه یسبووک پرسیاریکم ئاراسته ی
هاورپیانم کرد: «ئایه چ شتیک هه یه له خو تدا یان له کومه لگادا
پیت وایه هه له یه یان چه ز ناکه یت هه بیته؟» سوپاسی هاورپیانم
دهکه م که وه لامه کانیا ن بو ناردم، به لام شتیک وای کرد تو زیك
زیاتر رابمینم، ئه ویش ئه وه بوو هه مووان ئاماده بوون دابنیشن
تاوه کوو ئیواره هه له کانی کومه لگا و خه لکی بژمیرن، به لام بو
ساتیکیش لانه که نه وه به لای هه له کانی خو یاندا. ئاخه کومه لگا
کئییه؟ له کی پیک هاتووه؟ له من و تو و ئه و. گهر ئیمه هاتین و
هه ریه کیگمان له ئاست خو یه وه کاری کرد ته نها بو باشکردنی
خوی و راستکردنه وه ی خوی، ئه و ده بینیت چ موعجیزه یه که
روو ده دات. به لام کاره ساته که ئه وه یه ئیمه نامانه ویت خو مان
بگورین، که چی ده مانه ویت جیهان به ته وای بگورین. مه ولانای
رومی جوانی فه رموو ه: «دوینی من زیره ک بووم ده مو یست
دونیا بگورم، به لام ئه مزو من ژیرم و ده مه ویت خو م بگورم.»

ئيمه ناتوانين جيهان بگورين، له كاتيكا خومان هو كارين
 بو خراپ كردن و ناشيرين كردنى ئەم جيهانه. به لام خو ده كريت
 ههريه كيمان له خويه وه دهست پى بكات به و هيوايه ي دواتر
 جيهانيش بگوريت و جوانتر بيت.

من هيچ ريزبه ندييه كم نه كردوه بو ئەو هه لانه يان ئەو
 خو و رفتارانه ي پيم وايه نابيت تياماندا بيت، چونكه باوه رپم
 وايه چون دهنگه شقارته يه ك تواناي هه يه دارستانيك گر تى
 به ربات، يان كونيكى بچووك ده توانيت كه شتى نوqm بكات،
 ئاواش هه له يه كى بچووك گهر له سه رى به رده وام بين به ره و
 هه لديرمان ده بات.

هيواخوازم په رتووكى (هه له كانم) بيتته ده روازه يه ك بو
 به خودا چوونه وه و خونوي كردنه وه و دووباره خو ئاماده كردنه وه
 بو ژيانيكى نوئ.

داواكارى يه كى بچووكيشم لیت هه يه؛ كاتيك خه ريكى
 خویندنه وه ي ئەم په رتووكه يت وا هه ست بكه يت ئەوه خوتى
 و خوت ده دوينيت.

ناوہرۆك

- پیشہ کی ۵.....
- پیشہ کی ۷.....
- ہہ موومان خہ لۆه تیک قہ رزدارین ۱۰.....
- بوونی فاریزہ پیویستہ ۱۲.....
- دانان بہ ہہ لہ و کہ موکورتیہ کاندہ ۱۳.....
- گۆرانکاری و چاکسازی ئاسان نین ۱۴.....
- دہستہ تالی ۱۶.....
- دہستہ تالی و نہ خووشیہ دہروونیہ کان: ۱۸.....
- یہ کہم: یادی خودا ۱۹.....
- دووہم: خویندہ وہ ۱۹.....
- سیہم: و ہرزشکردن ۲۰.....
- چوارہم: خیزانہ کہت ۲۰.....
- پینجہم: خوخہ ریک کردن بہ فیروونی شتیکی تازہ وہ کوو بہرنامہ یہ کی
کۆمپیوتہری و دیزاین و فیروونی زمانیکی نوی. ۲۰.....
- توورہیی ۲۱.....
- پہ شیمانی ۲۵.....
- ہاورپیہ تی ۲۷.....
- بہ کی بلین ہاورپی؟ ۲۹.....

- ۳۲..... دەمە تەقئى بئسوود
- ۳۵..... خۆھەلقورتاندىن لە كارىك كە پەيوەندى بە تۆۋە نىيە
- ۳۷..... زۆربە كارھىننى مۆبايل
- ۴۱..... ياسايى دوورى
- ۴۲..... كاتىك كە سىك دە بىنيت ھەلە دە كات
- ۴۵..... ۋەرزىشە كىردن
- ۴۹..... پارە خۆش بەختى دەھىنيت يان نا؟
- ۵۱..... جوانى ھەموو شتىك نىيە
- ۵۳..... خووى نھىنى (دەسپەرە)
- ۵۵..... زوو بىرىاردان
- ۵۸..... گوئى بۆ قسەى خەلكى بگرە، بەلام
- ۶۰..... ئاموژگار يىكردنى خەلكى و خۆلە بىر كىردن
- ۶۳..... فېرنە بوون لە ھەلەى كە سانى ترەۋە
- ۶۵..... دەرگاي ئەگەرە كان دابخە
- ۶۶..... دواخستنى كارە كانمان
- ۶۸..... نەژيان لە ئىستادا
- ۶۹..... كەمخوئىندنەۋە
- ۷۱..... يارىكردن بە ھەستى يە كتر
- ۷۲..... زىادەرە و يىكردن لە خواردن و خواردنەۋەدا
- ۷۴..... ھەۋلدان بۆ پارىكردنى گشت خەلكى
- ۷۶..... خەۋنە كەت بە كەس مەلى

- ۷۷.....درهنگ تهوبه کردن
- ۷۸.....ژینگه پیسکردن
- ۸۰.....داوای لیووردنکردن
- ۸۲.....زور نووستن
- ۸۵.....کاتم نییه
- ۸۷.....فیربوونی زمان
- ۹۱.....قسه پتیرین
- ۹۳.....کتیه پیروزه که (قورثان)
- ۹۵.....هه موو کهس شایه نی هاووازی نییه
- ۹۷.....مرچ و مونی
- ۹۹.....زورقسه کردن
- ۱۰۰.....پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی
- ۱۰۴.....دایک و باوک
- ۱۰۷.....لیوورده یی
- ۱۰۹.....نائومیدی
- ۱۱۰.....شورشی نه فس
- ۱۱۱.....هیشتا کات ماوه
- ۱۱۲.....کوئی

هه موومان خه لوه تیک قه رزدارین

مرؤف کاتیک خوی تهق دهکاته وه و دهچیت بو خوی له قولینچکیک (گوشه) داده نیشیت و له خوی و ده وروبهری را ده مینیت، شتانیک ده بینیت و شتانیک ههست پی دهکات که پیشتر ههستی پی نه کردوون. ناخر مرؤف تاوه کوو له نیو قه ره بالغی و ژاوه ژاو دابیت، دهر فه تیکی بوی نارده خسیت چاویک بخشینیته وه به خویدا و له خوی بپرسیت چی ده که م و خهریکی چیم؟ له بهرئه وهی ئیمه فیر بووین هه را ده که یین. گهر که سیکیش بمان وهستینیت و بپرسیت: ئه ری هو کاکه گیان بیزه حمهت ئه و راکه راکهت له چیه؟ نازانین چیی وه لام بدهینه وه. هه ربویه گهر بمانه ویت ئاسووده یی بو ژیانمان بگه رینینه وه، پیویسته جار جاره سه یاره که مان له ته نیشت جاده یه ک رابگرین و سه رکه وین بوسه ر گردیک و له سه ر خرکه به ردیک دابنیشین، له ویوه له خومان و ئاوه دانی بروانین، ده بینین خهریکی چین و چ کارانیک ده که یین. له بهرئه وهی مرؤف کاتیک له نیو ئاوه دانی و قه ره بالغی دایه، خوی ون دهکات و نه ده توانیت به باشی خوی ببینیت، نه ده وروبهریشی. به لام گهر هاتوو خوی تهق کرده وه، ده توانیت باش باش خوی و ئه وانیش ببینیت. ئه وکات تی دهگات چی دهگوزه ریت و پیویسته چی بکات.

برو خه لوه ته وه، گرنگ نییه شوینه که چ شوینیکه، ئه وهی گرنگه شوینه که پاک و ئارام بیت و دوور بیت له ژاوه ژاو و

تهنها بيت و پينووس و تيانووسيكيشت پى بيت، به لام موبایل
 نا! ئينجا بکه وه خودواندن. باوهر بکه له ناخى هه ريه کيکماندا
 مروڤيکي تر بوونی هه يه؛ بيدويينه و ليى بپرسه، هه رچى
 ده ته ويى ليى بپرسه. ئاخر ئه و زور راستگويه، چونکه خوتيت
 و خوڤيشت ئه وه باش ده زانيت ئه و مروڤه ي ناخت درو
 نازانيت، هه رچي ليى بپرسيت راشکاوانه وه لامت ده داته وه. له
 خوت بپرسه من چون مروڤيکيم؟ ئايه چ هه له يه کم هه يه يان چ
 خوويه کي خراپم هه يه نيگه رانم ده کات، وام لي ده کات هه ست
 به بيزارى و نائوميدي بکه م؟ چ شتيک هه رکاتيک ئه نجامى
 بدهم ده بيته هوى نازاردانى که سانى ده وروبه رم؟ چ هه له يه ک
 يان خوويه ک هه يه گهر له سه رى به رده وام بم ژيانم لي تال
 ده کات؟ چ هه له يه ک هه يه گهر ئيستا تيمدا نه بووايه، يه کيک
 بووم له سه رکه و تووترين مروڤه کان؟ ئايه تا ئيستا چهند جار
 هه ولم داوه بو بنه برکردنى ئه و هه له و خووانه؟ ئايه... ئايه... تا
 ده توانيت له خوت بپرسه، وه لامه کان تووشى سه رسورمانت
 ده که ن. هه ول بده گشت پرسيار و وه لامه کان بنووسه. پاشان
 دووباره هه مان پرسياره کان له خوت بکه وه. گهر وه لامه کان
 هه مان وه لام بوون، بزانه هه له يه ک يان که موکورتيه ک يان
 شتيک هه يه ژيانى ناشيرين و تال کردوویت. ده بيت بريار
 بدهيت و کار بکه يت بو راستکردنه وه ي، ئه وکات ده بينيت چ
 گورانکاريه ک و چ جوانى و رووناکيه ک بو ژيانت ده گه رپته وه.
 با خه لوه تى ئه م جار هه مان خه لوه تى چاکسازيى خود بيت.

بوونی فاریزه پیویسته

ئهو کاتهی مروّف دهچیتته خهلوتهوه و ههست به کهموکورتی و ههلهکانی خوئی دهکات و پاشان بریار دههات کار بکات بو راستکردنهوهیان، ئهوکات راستهوخو ههلساوه به دانانی فاریزه له ژیانیدا. چونکه ههستی بهوه کردووه ژیانی چیژیکی نهماوه و واخهریکه دهبیته مروّفیک ههروهک مروّفه سادهکانی تر که نه دهزانن کین و چ دهکهن و چییان دهویت.

دانانی فاریزه پیویسته.

خونویکردنهوه پیویسته.

بهخوداچوونهوه پیویسته.

من باوهرم وایه ژیانی مروّف ههروهک دیریک وایه. بوونی فاریزه دیرهکه جوانتر دهکات و بگره پیویستیشه. خودای مهزنیس بو خوئی ههركاتیک بیهویت خالی کوتایی دادهنیت.

دهبیته ژیانی دواي فاریزه له هی پیش فاریزه جوانتر و جیاوازتر بیت. دهبیته مروّفی دواي فاریزه جوانتر بیت، وه گهر شتیکی کردبیته پیش فاریزه، دواي فاریزه راستی بکاتهوه.

داننان به ههله و کهموکورتییهکاندا

مروقی ژیر کاتیک بو خونویکردنه وه له خهلوته و
 دانیشتندایه، باشترین کاریک که دهیکات و دهبیت بیكات،
 ئه وهیه دان بنیت به ههلهکانیدا. داننان به ههلهکانماندا
 لاوازی نییه، بهلکوو کاتیک تو دان دهنیت به ههلهکانندا،
 بهرامبهه به خودا گهورده دهکات. کاتیک دان دهنیت به
 ههلهکانندا، بهرامبهه ئازیزانت ئازیز و مهحبوو بتر دهبیت له
 پیشتر. کاتیک دان دهنیت به وه ههلهکانه ی که بهرامبهه خودی
 خوت کردووتن و کار بو راستکردنه وه یان دهکتهیت، بههیزتر
 دهبیت. بشزانه، ئازیزم، ههلهیهک نییه له وه گهورده تر بیت
 ئیمه نه توانین دانی پیدا بنیین. با ئه و خوبه گهره زاینه مان
 وه لا بنیین و دان بنیین به ههلهکانماندا. وه ره با پیکه وه به
 رووخاندنی ئه و مروقه ی له ههلهکانمان دروستمان کردووه
 بو خومان مروقیکی نوی بسازینین و بنیات بنیین، ئه وکات
 دهبنین ئه وه ژیان و دهورو بهرمان نییه تاریک و ره شه،
 بهلکوو ئه وه خومانین و چاویلکه ی ره شمان له چاو کردووه.
 با ئه و چاویلکه ره شه فری بدهین.

گۆرانکاری و چاکسازی ئاسان نین

من هه میشه ههولم داوه به راستگویی و راستبینانه باسی شته کان بکه م و بدویم. هه ربۆیه دهمه ویت بلیم چاکسازیکردن له خۆتدا کاریکی ئاسان نییه، پیویستی به کات و ئارامگری ههیه، وه له سه ر پێگای گۆرانکاری تووشی گرفتی زۆر ده بیته. ئاخ ئیمه باسی خو و هه له یه ک و پزگار بوون لیان ده کهین، که ته مه نیک به ده ستیانه وه گرفتار بووین و ئازارمان چه شتووه. من نازانم لای ئیوه به گوریس یان په تک چی ده لین، به لام لای ئیمه له پشده ر گوریس یان په تک ئه وه یه له مووی بزن یان خوری مه ر دروست ده کریته و دوا ی ئه وه ی به ته شی رستیان و کابانی مال خه ریکی بو، له کۆتاییدا کوریسیکی به هیزی لی دروست ده بیته و به کاری ده هیین بۆ کاروباری مال گواستنه وه و شتومه ک گواستنه وه. ئه وه ی دهمه ویت به خۆم و تووشی بلیم له ریگه ی ئه و باسه وه ئه وه یه، ده بیته هه بیته له تالیک موو باریکتر و ناسکتر؟ به لام به هیینه به رچاوت ئه و هه موو تاله مووه پیکه چ په تکیکی به هیزیان دروست کرد، که پساندنی زۆر قورسه. به لام گه ر هه ول بدهیت ده پسیت. خو و هه له کانی ئیمه ش به و جوړهن. هه له یه کی بچووک یان شتیک که به به رده وامی دووباره ی ده که یته وه ده بیته خو و له کۆتاییشدا کات و هه ولدانی ده ویت تاوه کوو لیی ده رباز ده بیته. دکتور ئه حمه د شوقهیری زۆر جوان باسی ئه و گۆرانکاری و چاکسازییه مان

بۆ دهکات و دهلیت: «خوچاککردن به شهو و رۆژیک یان به داگرتنی دوگمهیه ک ناکریت، به لکوو کاتی دهویت و ریگایه که چند سالیکی دهویت. له کاتی ئەم گۆرانکارییه دا تووشی گرفت ده بین و ئازار ده چیژین و هه له ده کهین، به لام ئەوهی گرنگه ئەوهیه ریگایه کی به رده وامه و پێویسته هه مووان به شداری بکه ن لهو ریگایه دا.» زانیمان گۆرانکاریکردن ئاسان نییه، به لام له وهش دلیا به مه حال نییه. پشتیوان به خودا، رۆژیک دادیت هه له کانت راست کردووه ته وه و وازیشته لهو خووانه ی هیناوه که به ده ستیان ه وه ده تنالاند. هه رکه سیش پشتیوانه که ی خودا بیت پشتی زهوی نابینیت.

ئینستا وه ره با پیکه وه به ناو هه له کانماندا گه شتیک بکهین و بیانناسینه وه و بزانی چ هه له یه کمان هیه و کار بکهین بۆ ده ربازبوون لیان.

دهستبه تالی

دهستبه تالی گهورهی هه موو هه له و خووه خراپه کانه.
مروّف چهنده دهستبه تال بیت، ئەوهنده ئەگه ری کهوتنه ناو
هه له و خووه خراپه کانی زیاتره. هه ریه کیک له ئیمه خودا هیز
و توانایه کی بیسنووری پی داوین. بهخته وهر ئەوهیه ئەو هیز
و توانایه له کاتی راست و له شتیکی دروستدا به کار بهینیت.
به لام گهر ئیمه شکستان هینا له وهی له کاتی دهستبه تالیدا
سوود لهو توانایانه مان وهر بگرین، ئەوا راسته و خو ده که وینه
ناو چالی هه له کانه وه.

ئایه ده زانی گهوره ترین دۆستی مروّف له کاتی دهستبه تالی
کئییه؟ شهیتانه. به لی، شهیتان. شهیتان زور خووشی له مروّفی
دهستبه تال دیت و بیپلان و بهرنامه دانیشتییت و نه زانیته خه ریکی
چییه و ده بیت چی بکات. چونکه ئەوه کاری شهیتان ئاسانتر
دهکات بۆ ئەوهی ئەو پلانهی بۆ ئەو کهسهی ئاماده کردووه
به سه رکه و تووی ئەنجامی بدات. وهره با توژیک بگه رینه وه بۆ
دواوه، به لام زور نا، بیر بکهینه وه له وهی چ کاتیک له هه موو
کاتیک زیاتر تووشی هه له و شتانیکی بیسوود بووین که هیچ
سوودیکی بۆمان نه بووه، به لکوو بووته مایه ی زیانیش بۆمان؟
بیگومان ئەو کاته بووه. که دهستمان به تال بووه و نه مانزانیوه
مامه له یه کی دروست بکهین له گه ل ئەو کاته دا.

گرفتیک تری دهستبه تالی ئەوهیه مروّف ده بیته ئامرازیک
خه لکی تر چۆن و چ کاتیک بیان هویته ده توانن سوودی لی ببینن.

ئاخر گەر مروؤف بو خوی له ژیانیدا پلان و بهرنامه ریژییه کی نه بوو، ئهوا خه لکی تر دین و چۆنیاں بوویت بهو شیوهیه به کاری دههینن، وهک ئه وهی که سیکی ژیر ده لیت: «گەر کارت نه کرد بو به دهستهینانی خه ونه کانی خوت، ئهوا خه لکی تر به کارت دههینن بو به دهستهینانی خه ونه کانیان.» بوچی ده بیت ئیمه له جیاتی ئه وهی بو خومان بژیین و کار بو دروستکردنی داها تووویه کی گه شاوه بکهین، بو خه لکی بژیین و کار بکهین بو خه ونه کانی ئه وانی تر. مه هیله چیتر خه لکی چۆنیاں ویست ئاوها به کارت بهینن، به لکوو خوت چونت دهویت ئاوها کار بکه و ژیانیکی سه ره رزانه بژی. با پیشت بلیم ژیانیکی سه ره رزانه مه حاله تا ئه و کاته ی بریار نه دهیت چۆن و به چ شیوهیه ک له گه ل کاته به تاله کانتدا مامه له بکهیت.

ئاینی پیروزی ئیسلامیش هه میشه هانی مسولمانانی داوه به وهی مروؤفی مسولمان چالاک بیت و له جوله کردندا بیت و هه میشه سوور بیت له سه ره ئه وهی که مترین کاتیشی نه مینیت بوئه وهی دهسته تال دابنیشیت. باسه که باسی شه و رۆژیک نییه یان هه فته و مانگ و سالیک، به لکوو باسه که په یوه ندیی به ته مه نی مروؤفیکه وه هه یه. پیغه مبه ری ئازیمان (ﷺ) له چه ندین فه رموده ی پیروژدا باسی له کاتی دهسته تالی کردوه. له فه رموده یه کیاندا ده فه رمویت: «دوو نیعمه ت هه ن زور که س لیان بیتاگایه؛ ئه ویش له شساغی و دهسته تالییه.» یان له فه رموده یه کی تردا ده فه رمویت: «سوود له پینج شت ببینه، پیش پینج شت. یه کیک له وانه دهسته تالیت پیش سه رقالتیت.» زانای پایه بلندی ئیسلامیش (ئیبن قه ییم) ده رباره ی دهسته تالی

جوانی فهرموو و دهلیت: «له مهزنترینی ئەو شتانهی زیان به بهنده دهگهیهنن، دهسته تالی و بیکارییه. چونکه نهفس به دهسته تالی دانانیشیت، به لکوو ئەگەر تو به کاری نههینیت بو شتیک که سوود و قازانجی بو ت هه بییت، ئەوا ئەو تو به کار دههینیت بو شتیک که زیانی بو ت هه بییت.»

دهسته تالی و نهخوشییه دهروونییهکان:

هۆکاریکی سه رهکی که واده کات مروف ئەگه ری تووشبوونی به نهخوشییه دهروونییهکان زیاتر بییت، بریتییه له دهسته تالی. شتیکی سه یریش ههیه ئەویش ئەوهیه دهبینین ئیمه ئەو کاتانهی دهسته تالین له هه موو کات سه رقالتتر و مشه وه شترین، چونکه به جوړیک بیئاگا بووین و رو چووین له ناو توپه کومه لایه تییهکان و هۆکارهکانی راگه یاندا، بو خویشمان نازانین سه ره که ی له کوپوه ده رده چیت. هه ر ئەوه شه و امان لی ده کات گه ر موبایل و ئینته رنیتمان له سه ر بپرن، وا هه ست ده که ین گه وره ترین شتمان له ده ست داوه. ئەو کاته ش هه رچی نهخوشییه دهروونی ههیه هیرش ده کاته سه ر مروقه که؛ وه کوو خه موکی، دوودلی، پارایی، بیهیزی، نائومییدی و هتد.

وه رن با دهسته تالیمان بکه ین به گه وره ترین پالنه ر بو هه رچی شتیک که ده مانه ویت ئەنجامی بده ین له و ژیا نه. خو شبه ختانه گه ر ریگایه ک هه بییت بو که وتنه ناو هه له و چاله کانه وه، ئەوا هه زار هۆکار و ریگایش هه ن بو ده ربازبوون لیان. کاری ئیمه به ته نها باسکردنی نهخوشی نییه، به لکوو دیاریکردنی

دەرمانه که شیتتی، بۆئوهی بیته شیفای نه خوشییه که شمان، بۆئوهی گهنجی مسولمانی په یامداریش له و دهرده رزگاری بیته که دستبه تالییه. دهمه ویت ئه وه له خوم و تویش بیرسم: رۆژی دواپی چ وه لامیکت پییه بۆ ئه و پرسیارهی ئاراستهی هه موو بهنده کان ده کریت: «ته مهنت له چیدا سه رف کرد، به تایبه تی گهنجیت؟» زور شت هه ن مرؤف ده توانیت بۆ دهر بازبوون له دستبه تالی سوود له ئه نجامدانیان ببینیت، چونکه ئه وه بزانه دستبه تالی سوودی زوری هه یه بۆ گهنجی په یامدار گهر هاتوو توانی لیزانانه به کاری بهینیت. ئه وهش له گرنگترین ئه و کارانه ی که ده بنه هوی رزگاریمان له دستبه تالی:

یه کهم: یادی خودا

دستبه تالیته بکه به هۆکاریک بۆ نزیکبوونه وهی زیاتر له خودای گهره. ئه ویش به یادکرنه وه و گوته وهی زیکره کان و هه ستان به ئه نجامدانی په رسته شه کان. چونکه گهره ترین و پیروزترین ئامانج که ئیمه له پیناویدا دروست کراوین و ده بیته بۆی بژیین، ئه وه یه کار بکه یین بۆ ره زامه ندیی په روه رده گارمان.

دووهم: خویندنه وه

خویندنه وه وات لی ده کات ئاستی رۆشنبیریت به رز بیته وه و دووریش بکه یته وه له کومه لیک خووی خراپ.

سپیهم: وهرزشکردن

وهرزش یه کیکه له باشتترین ریگاگان که ئیمه بیگرینه بهر له کاتی دهستبه تالیمان و وامان لی دهکات ئه و وزه یه ی پیمان له بنیاتنانی جهسته ماندا سهرفی بکهین له جیاتی ئه وهی له رووخانی خو ماندا سهرفی بکهین.

چوارهم: خیزانه کت

دهستبه تالیت بکه به هوکاریک بوئه وهی زیاتر له گهل تاکه کانی خیزانه کت لیک نزیک ببنه وه و چیژ ببینیت له پیکه وه ژیان له گهل یان و بشزانه روژیک دادیت ئاواته خوازی ئه وه دیت ته نها بو خوله کیک له گهل ئازیزیک دابنیشیت، به لام ئه وکات درهنگی کردووه و کات کوتایی هاتووه. بویه ئیستات بکه به گه وره ترین دهرفهت بو چیژ ببینین و پیکه وه بوون له گهل تاک به تاکی خیزانه کت.

پینجه م: خو خه ریک کردن به فیروونی شتیکی تازه وه کوو بهرنامه یه کی کومپیوتهری و دیزاین و فیروونی زمانیکی نوی.

توورەیی

توورەیی کاردانەوێ مەرۆڤە بەرامبەر ئەو شتانەیی
 لە دەورووبەری ڕوو دەدەن. زۆر جار مەرۆڤ بۆیە توورە
 دەبیئت چونکە وا هەست دەکات توورەبوونی ھۆکاریکە
 بۆ کۆنترۆڵکردنی ئەو شتەیی بووئەتە ھۆکار یان بەھۆی
 لاوازییەو مەرۆڤە توورە دەبیئت و پەنا دەباتە بەر شتانیکێ
 تر بۆئەوێ توورەبوونەکەیی کۆنترۆڵ بکات. ماوەیەک وا
 هەستم دەکرد دەکریت مەرۆڤ لە ڕیگەیی توورەیی و دەنگ
 بەرزکردنەو و ھاوارکردن بەسەرکەسانی تردا زۆر شت
 بەدەست بەینیئت، تاوەکوو لە کۆتاییدا تی گەیشتم و درکم
 بەو کرد مەرۆڤ کاتیک توورە دەبیئت، ئەوێ لە دەستی دەدات
 زۆر لەو گەورەترە لەوێ بەدەستی دەهینیئت. ئیمە زۆر جار
 بۆ بەدەستھێنانی شتیکی زۆر سادە و کەم دلی گەورەترین
 ئازیزمان لە خۆمان دەرەنجیئین.

توورەیی شتیکی لە گشت مەرۆڤیک بوونی ھەیی و ھەمووان
 ڕۆژانە توورە دەبین، بەلام دەبیئت ئەو بزانین سیفەتیکی
 ناشیرینە و دەبیئت مەرۆڤ تا دەتوانیئت کار بکات بۆ ئەوێ
 توورە نەبیئت و خۆی لەو شتانە بەدوور بگریئت کە دەبنە
 ھۆی توورەبوونی. ئاینە جوانەکەیی ئیمە کە رەحمەتە بۆ
 گشت زیندەوهران و ھاتووہ بۆئەوێ ژیانێ مەرۆڤ جوان
 و مانادارتر بکات، ھەمیشە ویستووێتی مەرۆڤ لەسەر
 باشتترین رەوشتی جوان پەرودە بکات. لە قورئانی پیروژ

و فهرموودهکانی سهروهه و گوتهی زانا و دانایانی ئوممهتدا
 دهبینن هانی مسولمانان دراوه بهوهی هه همیشه خویان به
 جوانترین رهوشت برآزینهوه و خویان لهو شتانه بیاریزن
 که زیان به رهوشتیان دهگهیهنن. له قورئانی پیروژدا خودای
 گهوره ستایشی ئه و مروثانه دهکات که تووره بوونی خویان
 دهخونهوه و به چاکه کار ناوی بردوون و پیمان رادهگهیهنیت
 خودا چاکه کارانی خوش دهویت. پیغه مبهه ری مه زینیش (ﷺ) له
 زور فهرمووده دا باسی ئه وهی کردووه و هانی هاوه لان و
 ئیمه شی داوه که خومان بگرین و تووره نه بین و دهیفه رموو:
 «پاله وانی راسته قینه ئه وه نییه له زوران بازیدا ئازا و براوه بیت،
 به لکوو ئازا و پاله وان ئه وه یه له کاتی تووره ییدا خوی بگریت.»
 یان جاریکیان پیاویک هاته لای پیی فهرموو: «ئاموژگاریم
 بکه، ئه ی نیردراوی خودا.» ئه ویش پیی فهرموو: «تووره
 مه به.» سی جار له سه ر یه ک هه مان ئاموژگاریی پیاوه که ی
 کرد به وهی تووره نه بیت. به عه بدوللای کوری موباره کیان
 گوت: «گشت رهوشته جوان و باشه کانمان له وشه یه کدا بو
 کو بکه وه.» ئه ویش گوتی: «وازهینان له تووره یی.» ههروه ها
 رو بهرتو پولانیو ده لیت: «گهر له تووره یی دوور که وتیته وه،
 ئه و تو له هه له کردن دوور که وتوویته وه.» گهر بین و
 باسی ئه وه بکهین که چه نده به خراپه باسی تووره یی کراوه،
 به ئاسانی ته و او نابیت. ئه وهی له سه رمان پیویسته ئه وه یه،
 خومان به دوور بگرین له و سیفه ته خراپه و تا پیمان بگریت
 نه ناسرین به و سیفه ته خراپه.

به خۆم و ئیوهش دهلیم خودا رووخساریکی جوان و شیرینی
پئی خهلات کردوون، بۆ دهبیت به تووره ییمان تالی بکهین.
بیریشیت بیت باشترین مروّف ئه وهیه درهنگ تووره ببیت و زوو
ئاشت ببیته وه.

کۆمه لیک ههنگاو بۆ کۆنترۆلکردنی تووره یی و خۆپاراستن لئی:

۱. زۆر یادی خودا بکه و زۆر داوای لیخۆشبوون بکه له
کاتی نیگه رانیتدا.

۲. دوور بکه وه له و شوینه و ئه و کهسانه ی وات لی ده کهن
ههست به توورپی بکهیت، یان زیاتر توورهت ده کهن، له پیناو
ئه وهی نه وه کوو کۆنترۆلت له دهست بدهیت شتانیک ئه نجام
بدهیت دواتر له سه ریان په شیمان بیت.

۳. هه ول بده زۆر جووله جوول نه کهیت بۆئه وهی نه ببیته هوی
زیاتر تووره بوونت. باشتر وایه له شوینیکی ئارام دابنیشیت
و دوور بیت له و شوینه ی که بووه ته هوی تووره بیت.

۴. له کاتی به ته نها دانیشتن به خۆداچوونه وهیه ک بکه و
سه رزه نشتی خۆت بکه له سه ر ئه وهی که ئه تجامت داوه
و هه سترکردن به وهی بوووته مایه ی ئازار و نیگه رانی بۆ
کهسانی تر، جا به قسه بیت یان به کردار.

۵. له وه دلنیا به هاوارکردنت به دهنگی به رز و کۆنترۆلنه کردنی
خۆت به لاوازی له که سایه تیتدا داده نریت. ئه وه به هیزیت
به رامبه ر کهسانی تر زیاد ناکات، به لکوو ده ببیته هوی ئه وهی
له ریزت که م ببیته وه و خه لکی لیت دوور بکه ونه وه.

۶. هه ناسه یه کی قوول هه لبمژه و ته نها تاوه کوو پینج بژمیره،
ده بینیت چۆن نه وه کاریگه ریی باشی ده بینیت له سه ر هیور کردنه وه ی
میشکت و تووره بوونه کهت کهم ده بیته وه.

په‌شیمانی

په‌شیمانی بریتییه له‌وهی مروّف وا هه‌ست ده‌کات و
 وا بیر ده‌کاته‌وه له رابردوودا شتیکی کردووه یان شتیکی
 بووه که نه‌ده‌بوو به‌و شیوه‌یه بیته، به‌لکوو ده‌بوو به‌باشتر
 مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکردایه. بو نموونه، رۆژی دوایی زۆریکی
 له‌وانه‌ی ده‌خرینه دۆزه‌خ (خودا په‌نامان بدات) په‌شیمانی
 ده‌رده‌برن و ده‌لین: «خۆزگه‌ هاوبه‌شمان بو خودا بریار
 نه‌دایه. خۆزگه‌ فلانمان نه‌کردایه به‌هاورپی خۆمان. خۆزگه
 کات ده‌گه‌رایه دووه‌وه‌ی کاره‌ی باش نه‌نجام بده‌ین.
 خۆزگه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ده‌بووین...»

په‌شیمانی ناخۆشترین هه‌ستیکه به‌سه‌ر مروّفدا دیت و وای
 لی ده‌کات ئازار بچیزیت و هه‌وری خه‌م و خه‌فه‌ت به‌سه‌ر
 سه‌ریه‌وه بنیشیت و تاله‌ ره‌ش و بریقه‌داره‌کانی وه‌کوو به‌فری
 قه‌ندیل سپی بکات. زۆر جار په‌شیمانی نه‌و کاته‌ رومان تی
 ده‌کات که ئازیزیکیان به‌جیمان ده‌هیلیت و ده‌روات. بیگومان
 رۆیشتی ئازیزیکی و که‌مبوونه‌وه‌ی ئازیزانت له‌ چوارده‌ورت،
 شتیکی غه‌میگنه و شایه‌نی نه‌وه‌یه فرمیسک جوگه‌له‌ به‌سه‌ستی و
 به‌کۆلمه‌کانتا به‌یته‌ خواره‌وه. به‌لام وه‌ره‌ با ئیمه‌ شتیکی بکه‌ین،
 با نه‌وه‌له‌یه‌ی به‌له‌ده‌ستدانی که‌سانی تر کردمان و په‌شیمان
 بووین به‌وه‌ی رۆیشتن و کاتی ته‌واو و خۆشه‌ویستی ته‌واو
 و گرنگی ته‌واومان پی نه‌دان و هه‌ستیان به‌و خۆشه‌ویستی و
 گرنگیپیدانی ئیمه‌ نه‌کرد، دووباره‌ی نه‌که‌ینه‌وه. به‌خۆم و تۆیش

دهلیم مافی خۆمانه خه مبار بین، دلگران بین و بگریین. به لام له ئیستاوه مافی ئه وه مان نییه جاریکی تر په شیمان بین به وهی ئازیزیکیان رویشته و گرنگی و خوشه ویستیمان پی نه دا، چونکه له مه وه ودوا بریار ده دهین کار بکهین بوئه وهی له گهل ئازیزانمان چیژ له سات به ساتی بوونمان ببینین. له جیاتی ئه وهی چه پکه گول ببهین بو سه رگوره کانیا، با بریار بدهین تا وه کوو زیندوون گولیک یان زه رده خه نه یه ک یان ماچیک یان ئامیزیک بکهینه دیاری بو یان. باوهر بکه ئه وه به رنرخترین شتیکه ئه نجامی بدهیت بو ئازیزانت تا وه کوو زیندوون. ئه گهر ئه م کارهش بکهیت هه رکاتیکی رویشتن خه مبار و دلتهنگ ده بیت، بهس په شیمان نابیت. ئای چه ند شتیکی جوانه کاتیکی ئازیزیکی ده روات تو زقالتیک ههستی په شیمانی له ناخدا نییه و دلخوش و ئاسوودهیت تا وه کوو له ژیاندا بوو کاتی ته واو و خوشه ویستی ته وا و گرنگی پیدانی ته واوت پی دا. هه ربویه پیغه مبه ر (ﷺ) ده یفه رموو: «گهر که سیکتان خوش ویست، برۆن پیی بلین.» با بزانیته خوشتان ویستوه، با بزانیته به لای که سیکه وه گرنکه. که سانیکی زور هه ن تا زیندوون تینووی خوشه ویستی ئیمه ن، به لام له و تینووی تییه دا ده خنکین. کاتیکیش ده رۆن لافاو و بارانی فرمیسیکیان بو به ریا ده کهین. ئاخه پاشی چی؟ تازه په شیمانی سوودی نییه!

بویه نه کهیت په شیمان بیت، گرنگیان پی بده و خوشته بوین و ئاسوودهیان بکه پیش رویشتن. رویشتنی که سیشمان دیاریکراو نییه، بویه هه میسه سوور به له سه ر ئه وهی باشتترین و جوانترین هه سته کان پیشکهشی ئازیزانت بکهیت.

هاورپیه تی

هه له یه کی تر که ژیانی مروّف ویران دهکات و به ره و
دورانندی دهبات له ژیان، بریتییه له هاورپیه تیکردنی کهسانی
نه گونجاو.

باوهرتان هه بیّت هیچ شتیکی هیندهی هاورپی کاریگه ری
نییه به سهر مروّفه وه، چونکه مروّف به شیوه یه کی گه وره به
هاورپیه کی کاریگه ر ده بیّت. هه ربویه گه ر هاتوو کهسی باش و
چاکه کاری هه لبرژارد، له وه وه ئه و سیفه ته باشانه وهر ده گریت؛
به پیچه وانه شه وه گه ر نه یوانی به باشی هاورپیکانی هه لبرژیریت،
ئه و اتووشی خراپه کانیاں ده بیّت. ملیاردیری ئه مریکی (دان پینا)
گوته یه کی جوانی هه یه که باوه ر م وایه که سمان نییه نه بییست
بیّت، ئه ویش ئه وه یه ده لیّت: «هاورپیکانتم نیشان بده، منیش
داهاتووت نیشان دده م.» هاورپی باش داهاتوویه کی باشت
له گه ل دروست دهکات، له کاتیکیدا هاورپی خراپ داهاتووت
ویران دهکات و له کوتاییشدا به جیت ده هیلیّت. من ماوه یه کی
باش به ده ست هه ندیک هاورپیه وه ده منالاند. سوپاس بوّ خودا
ئه وان له پرووی ریکوپیکیه وه ته و او بوون و هیچ کیشه یه کیان
نه بوو، به لام نه رینی بوون، ئه و نه رینی بوونه ش ئازاری دده م؛
بیگومان هه ولی خومم له گه ل دان، به لام وا دیار بوو ئه وان
شتیکی تریان هه لبرژارد بوو که ئه وه ش بوّ من مایه ی نیگه رانی
بوو. ئیتر ورده ورده خوم لی دوور خستنه وه، به لام قسه و
سه لامم له گه لیاں نه بری ته نها ئه وه نه بیّت به مافی خومم زانی

ئەگەر بریاره شتیکی نوئ بو خۆم و ئەوان و کۆمه لگا بکه م،
بگه ریم به دوای وزه یه کی نوئ و کهسانی نوئ و ئەرینیدا.

ئە ی ئەو گه نجه ی به نیازیت داها توویه کی نوئ و جوان
بو خۆت بنیات بنییت، ته نها بو جار یکی ش له خۆت پیرسه:
گه ر بریار بیت ده ست بکه م به خۆ بنیات تانه وه و چاک سازی له
خوددا، نابیت دووباره چاو یک به هاوړیکانمدا بخشینه وه؟
له خۆت پیرسه: ئایه تا چه ند هاوړیکانم یارمه تیده رم بوون
له وه ی کار بکه م بوئ وه ی له داها توودا ژیانکی شایسته
بژیم؟ ئایه له رووی دینییه وه تا چه ند ئاموژگاریکه ر و
هوکاریک بوون بوئ وه ی هانده ر بن بو کاری باشه و ریگریم
لی بکه ن له کاری خراپه؟ ئاخه ر بزانه پیغه مبه ر (ﷺ) چی
فه رموو له سه ر هاوړی: «مرؤف له سه ر دینی هاوړیکه یه تی،
جا با هه ریه کی که له ئیوه ته ماشایه کی خوی بکات بزانیته کی
هاوړییه تی و هاوړییه تی کی ده کات.» زورمان بینی گه نجی
باش و دیندار و ریکو پیک بوون، به لام به هو ی بوونی هاوړی
خراپ، هه رچی جوانی بوو له لایان باری کرد و شالاوی هه له
و خووی خراپ هیرشیان کرده سه ریان. ئەو یاسایه ی منت
زور جوان له بیر بیت که ده لیت: «هاوړیتی که سی که بکه بو
باشه له خۆت خیراتر بیت بو خراپه ش له تو هیوا شتر.»

نه و پینج شته ی پیویسته له هاوړیکه تدا هه بیت:

عه قل: پیویسته هاوړیکه ت که سی ژیر بیت. گه ر ئەو که سه ی
هاوړیتی ده که یته ژیر نه بوو، ئەوا له جیاتیی ئەوه ی له کی شه
و ناخو شتی دوورت بخاته وه، ده تخاته ناویه وه.

رهوشت: پئویسته په روه ردهیه کی چاک کرابیت و ریژی که سانی تر بگریت و چاکه له خراپه و راستی له ناراستی جیا بکاته وه.

خۆشه ویست: پئویسته خو شوستر او بیت له لات؛ خو شه ویستییه کی پاک و دوور بیت له هه رچی رق و بهر ژه وهندییه ک، له بهر ئه وهی بهر ژه وهندی و هاورپییه تی سیفه تانینکن له گه ل یه کتری کو نابنه وه.

قوربانیدان: دوو دل نه بیت له وهی قوربانی بدات به وهی هه یه تی له پیناو تو، له کاته قورسه کان له گه لت بیت و بهرگریت لی بکات و به ته نها جیت نه هیلیت.

دلسۆزی: دلسۆزی وا دهکات ئه و هاورپییه تییه دریزه بکیشیت و به هیتر بیت و به بی دلسۆزی تام و چیژیک نییه له هاورپییه تیدا.

به کئ بلین هاورئ؟

۱. دهمه ویت پیت بلیم هه رکه سیک دهستی خسته ناو دهستت و جاریک به رووتدا پیکه نی، هاورئ نییه. ده زانیت کئ به هاورئ بانگ بکه؟ ئه وهی له تاقیکردنه وهکت دهرده چیت. رهنگه وا ههست بکهیت خاوهنی باشتترین هاورپییت، به لام هه له بیت. بویه له ریگه ی ئه و هه لویت و رووداوانه ی له ژیانندا به سهرت دین هاورپیکهت هه لبریره؛ کئ له کاتی ناخۆشی و تهنگانه دا به هاناته وه دیت و له بوونتدا چون

مامه لهت له گهل دهکات و له نه بوونیتدا چون بهرگيرت لی دهکات و تا چهند لییان دلنیایت.

۲. ئەو کاتهی خووشی و چیژ له گورپییه، هه موو شته کان به هزی تو دهرون. خه لکی زورن له چواردهورت به ناوی هاوری، به لام ئەوهی ده مینیته وه و له ناخوشتین و پیوستیتین کات له تهنیشتت ده وه ستیت به وه بلی هاوری. بویه ئەو کاتانه باشتین سات و کاتن بو دیاریکردن و ده رکهوتنی که سی گ به هاوری ونجاو که بانگی بکهیت.

۳. بانگی ئەو که سه بکه به هاوری که له کاتی تووره شیدا هه ر خویه تی و کونترۆل له ده ست نادات. گه ر وای کرد، له گه لی ئاسووده ده بیت و له زیانیشی دوور ده بیت.

۴. به بروای من باشتین کات بو ناسینی هاوری و که سیک که شایه نی ئەوه بیت به هاوری ناوی بهینیت، ئەو کاته یه که له گه لی گه شت ده کهیت. گه شتکردن بو شوینی نوی ئەزموونیکی نوی و چیژیکی نوی ده دات به مروف. ئەو چیژه ش دوو هینده ده بیت کاتیک له گه ل که سیک گونجاو ئەو گه شته ئەنجام ده دهیت. چونکه ده توانن ده رباره ی زور شت قسه بکه ن و دوور بن له بیزاری. بویه گه ر ده ته ویت که سیک وه کوو هاوری هه لبژی ریت، گه شتی له گه ل بکه. باوه ر بکه ئەو کاته راستی مروفه که و به تایبه تی هاوری که ت ده رده که ویت.

۵. به و که سه بلی هاوری که ئارامگره و بهرگه ی تووره بیت ده گریت و هه موو کاریک ده کات، تهنه ا بوئه وه ی تو ئارام ببیته وه و پاریزگاریت لی ده کات.

له كۆتايىي ئەم باسه دا، دهمه ویت پیت بلیم گشت
 تویتینه وه كان ئامۆزگاريمان دهكهن به وهی هه لبراردنی
 هاوړی دهیت زۆر به وریاییه وه بیت. چونکه هاوړی زۆر
 جار جیگای خیزان و بنه مالته بو دهگریته وه و زۆر جار
 رۆلی پزیشکی دهروونی ده بینیت و ده بیته رینموونیکارت
 و توانای ئەوهی ههیه کیشه کانت چاره سهر بکات یان ریگه
 چارهت بو بدۆزیته وه بو ده ربازبوون له کیشه کان. هه ندیکی
 تر له تویتینه وه كان باسی ئەوه دهكهن پیوه ریکی گرنگ بو
 هاوړییه تی بریتییه له هاوړابوون و هاوته مه نی و لیکنزیکی
 له بارودۆخی ئابووری و رهوشتی و په روه ردهیی.

دهمه ته قی بیسوود

که سهیریکی رابردووم دهکهه، دهبینیم یهکیک لهو
هه لانهی تی که تووم و کاتی زور و نازاری زوری بو
دروست کردووم و دلی زور نازیم پی نیگه ران کردووه،
بریتییه له دهمه ته قی و گفتوگو یه کی بیسوود له سه ر شتانیکی
که نه ده بوو بکرایه، یان گه ر کرابایه ش نه ده بوو به و شیوه یه
بیته.

وای ده بینم به شیکی زوری کورد چه زی له مناقه شه کردنه
و نامادهن رۆژ تا ئیواره له سه ر شتیکی بیمانا دابنیشن و قسه
بکه ن بی ئه وهی هیچ سوودیکیان پی بگه یه نیته و زانیاری
ته واویشیان هه بیته له سه ری و له کو تاییشدا ئه وهی پی
ده گه ن و به دهستی ده هیئن، ته نها دل ره نجاندنی یه کترییه و
به س. پیغه مبه ر (ﷺ) له فه زمووده یه کدا ده فه رمویته: «من
به لینی خانوویه ک به که سیکی ده ده م له به هه شته که واز
له مناقه شه کردن به نیته، نه گه ر له سه ر چه قیش بیته.»
چونکه مناقه شه کردن و دهمه ته قی بیسوود برایه تی نیوان
مسولمانان ناهیلیت. مروقی ژیر تاوه کوو پی ده گریته ده بیته
خوی به دوور بگریته له بچوو کترین شته که بزانیته سه ر
ده کیشیت بو مناقه شه یه کی بیسوود و وه کوو گو تراوه خوته
به دوور بگره له مناقه شه کردن له گه ل نه زان، چونکه دواتر
خه لکی لیکتان جیا ناکاته وه. بویه مروقی ژیر هه میشه خوی
دووره پهرز ده گریته له و هه له یه.

دهلین جاریک مهوله ویی شاعیر دهچیت بو مزگهوت
 بوئه وهی نویژی مه غریب بکات. که سیک له وسه ری ریزی
 نویژده که وه به مهوله ویی دهلیت: «پالتوکهت نویژی پیوه
 نییه.» مهوله ویش خیرا پالتوکهی دانا و لای برد. پیمان
 گوت: «قوربان، پالتوکهت پیس بوو؟» گوتی: «نه خیرا پاک
 و ته میز بوو، به لام تاوه کوو ئه وم تی ده گه یاند که پاکه ئه وا
 نهک نویژی مه غریب، به لکوو نویژی عیشاشم دهچوو.»

ژیانی مرووف زور له وه به نرختره له شتی بیسوود به ریی
 بکات و سه ری خوی به شتانیکه وه بییشینیت که سوودی پی
 ناگه یهنن. بویه خوت له مناقه شه کردنی دریژ به دوور بگره
 و گهر بابه تیکیش هه بوو شایه نی ئه وه بوو قسه ی له سه ر
 بکهیت، به جوانی و کورتی و ریزه وه بیگه یه نه به که سی
 به رامبه ر.

چهند خالیکی گرنگ که یارمه تیده رت ده بن بوئه وه ی
 گفتوگویه کی جوان له گهل که سی به رامبه ر بکهیت و
 لیکنیگه یشتن دروست ببیت له نیوانتان، خو ئه گهر ها وراش
 نه بوون دلی یه کتری ئازار ناده ن و له یه کتری نارهنجین:

۱. بزائن له سه ر چی گفتوگو ده که ن. با بابه ته کی دیاریکراو
 بیت و هه ول بده ن بابه تی تر نه خه نه ناوی، بوئه وه ی شته کان
 ئالوز نه بن و له یه کتر تیگه یشتنیش ئاسانتر بیت.

۲. گوئیگریکی باش به. کیشهی مناقه شه کانی ئیمه ئه وه یه
 گوئیگریکی باش نین و هه موومان خه ریکی هاوارکردن و

دهنگ بهرزکردنه وهین. ئاخو ئه گهر من گوئی بو تو نه گرم،
تویش گوئی کانت بو من نه که یته وه و ههردوو کمان له ئاست
راستی خوومان کهر بکهین، له کوتاییدا ناگهین به هیچ.

۳. هیرش مه که. ههول بده پاریزگاری له ئارامیی ناوه وهت
بکهیت و هیرش نه که یته سهه کهسی به رامبهه و نه وهی
دهته ویت بیلئیت، به ئارامی بیلئیت.

۴. نییه تپاکی. با هه موو خه مت ئه وه بیت راستی دهه بکه ویت
و گهر له کهسی به رامبهه ریش بوو به سینگیکی فراوان
وهه ری بگهه. دلت پاک بکه وه له هه رچی خو به گه ره زانین و
سه پاندنی رای تاکه که سییه. هه رکاتیک راستی و نه نجام
دهه رکه وت، گهر له سوودی تویش نه بوو، قبولی بکه.

۵. له بیرت بیت بابه ته که هه رچه ند گرنه بیت، هه شتا ناگاته
ئاستی نه وهی تو دلی کهسی به رامبهه ری له سهه بره نه جینیت.
هیچ شتیکیش وه کوو قسه ی ناخوش کاریگه ری له دلی
به رامبهه دروست ناکات، بویه سوور به له سهه نه وهی
هه رچه ونیک بیت پاریزگاری له دلی به رامبهه بکه ییت.

خۆههلقورتاندن له کاریک که په یوه نډی به تۆوه نییه

یه کیک له ههله ناشیرنه کان له ژيانی ئیمه دا خۆههلقورتاندنه له ژيانی یه کتری و ئه وهش وا دهکات ببینه ئازار بو یه کتری. بوچی ده بیت ئیمه ده می خۆمان له ژيانی هه رچی که سه وهردهین؟ بوچی ده بیت ئاگاداری هه رچی نهینیی خه لکی تره ببین؟ کاکه له و خه لکه گه رین ژيانی خۆیان چۆن پی باشه ئه وها بژین. له جیاتی ئه وهی به دوای ئه وه وه بیت خه لکی چی ده کهن، وهره سه یریکی ژيانی خۆت بکه بزانه له کویتیت و بو خۆت خه ریکی چیت. باوهرت هه بیت وازهینان له و شتانهی که په یوه نډیان به تۆوه نییه، ئارامی و ئاسووده ییه. ئه و ئارامی و ئاسووده ییهش به سه که سه ژیر و داناکان تامی ده کهن. کاتیک تو واز له وه ده هینیت که خه لکی هه ز ده کهن چۆن بژین، ئه و ئارامیت بویان فه راهم هیناوه. ئیمه ریگی کانیاوه سازگار هه که مان هه له کردووه که، ئه ویش ئیسلامه. ئاخه ئه و دینه جوانه مایه ی ئاشتی و ئارامی و ئاسووده ییی بو هه موو مروقه و خۆههلقورتاندنیشته له کاروباری خه لکی به واتای ئه وه دیت که به جوانی له و په یامه نه گه یشتوویت که خودای مه زن به پیغه مبه ر موحه ممه ددا (ﷺ) بو ئیمه ی ناردووه و ده فه رمویت: «له جوانی ئیسلام ئه وه یه مروقه واز له شتیک به ینیت که په یوه نډی به وه وه نییه.» به یله خه لکی چۆن دین و ده روون، با بروون. چۆن قژیان چاک

ده کهن، بیکهن. چی له بهر ده کهن، بیکهن. چون بیر ده کهنه وه،
بیر بکه نه وه. ئازادیی خه لکی سنووردار مه که، بهیله خه لکی
چیژ له ژیانی خویان ببینن، به مه رجیک ئه و ئازادییه نه بیته
هوی ئازار بو که سیکی تر.

زۆربه کارهینانی مۆبایل

جوانترین و باشتترین دیارییهک که خودا به خشیبیتی به مروّف، بریتییه له عهقل و بیرکردنه وه بو به ره وه و پیش چون و ئاسانکردنی ژیان له ریگهی ئه و هۆکارانه ی مروّف دهستی پیمان گه یشتوو وه و درکی پیمان کردوو وه. ئاینی پیروزی ئیسلام هه میسه هانی ئه وه ی داوه و له گه ل ئه وه دا بووه مروّف بیر بکاته وه و بگه ریّت به دوای شتانیک به هویانه وه ژیان خویان جوان و ئاسانتر بکه ن. داهینانی مۆبایلش وه کوو پیوستیهک که مروّف به کاری بهینیت بوئه وه ی له ژیاندا سوودی لی بینن، خه لاتیک بوو خودا له ریگهی زانایان و داهینه ران پیشکەشی مروّفایه تیی کرد. مروّف پیش مۆبایل به دهستی چۆنیتی په یوه ندیکردنه وه ده ی نالاند. به لام وا ئه مرو مال نییه چهند مۆبایلیکی تیدا نه بیت. ئه و مۆبایله ی که هه موومان رۆژانیک ئاواته خوازی هه بوونی بووین، ئیستا وا به دهستی وه ده نالینین؛ به هوی خراپ به کارهینان و زۆربوونی تۆره کومه لایه تیه کان و خیرابوونی ئینته رنیتی خیرا. له بنه رته دا هیچ شتیک خراپ نییه، ئه وه ئیمه یین بریار له سه ر ئه وه ده ده یین ئاخۆ ئه و شته خراپه یان نا. مۆبایل له بنه رته دا شتیکی زۆر باش و بگره زۆریش پیوسته بو راپه راندنی کاروباری رۆژانه مان، به لام به داخه وه نه زانینی ئیمه له مامه له کردن و زۆربه کارهینانی ئه و ئامیره، ئیمه ی تووشی گرفتی زۆر کردوو ته وه.

گو تراوه موبایل و ئینته رنیت دووریان نزیک خستووته وه
و ئه و جیهانه مه زنه ی بو ئیمه کردووته گوندیکی بچووک.
به لام هه له به کارهینانی ئیمه و نه زانینی ئه وه ی چون سوودی
لی ببینن، وای کردوو هه رچی نزیکه دووری خستووته وه.

ئاخر ئیستا دوو مروّف که له به رامبه ریه کتری داده نیشن
ئه وهنده ی سهیری موبایله که یان ده که ن ئه وهنده سهیری
یه کتری ناکهن و له گه ل یه کتری نادوین. با قسه یه کتان بو
باس بکه م که هه ندیک وه کوو نوکته ده یگیره وه. کوریک
ده لیت: «رۆژیک ئینته رنیتی ماله وه مان برا، ئیتر منیش
له سه ره وه هاتمه خواره وه و له گه ل ماله وه مان دانیشتم.
به راستی بنه ماله یه کی ریکوپیک و باش بوون و هه ر هه زت
ده کرد له گه لیان دابنیشی.» ره نگه هه ندیک ئه وه به گالته
بگیرنه وه، به لام باوه ر بکه ن ئه وه راستی ئیمه یه. ئیمه
شه و و رۆژ له سه ر ئه و موبایله یان را ده که یان و ده گه رین
و به دوای که سانیکه وه یان بوئه وه ی دهرده دل و قسه ی
خۆمانیان لا بکه یان و له گه لیان پی بکه نین و دلخۆشیمان
ده ست بکه ویت، له کاتیکدا ئه و که سانه ی لیمانه وه نزیکن زور
له و که سه خه یالیانه ی له ریگه ی توره کومه لایه تییه کانه وه
ده یانناسین باشته ر و پاکترن. کوریک ئاماده یه شه و و رۆژ
خه ریکی درۆکردن و قسه کردن بیت له گه ل کچی خه لکی،
به لام ئاماده نییه نیو کاتر میتر بدات به خوشکه که ی خوی.

به هه مان شیوه کچانیش دهرده دل و رازی دلیان بو
که سانیک باس ده که ن که شایه نی دهرده دلکردن نین. باوک

و داپكائىك وا ھەست دەگەن ئىتىر بە كرىنى مۇبايلىك و
ھىنانى ھىلىكى ئىنتەرنىتى خىرا بو مالەكەيان، تەواو ئەركى
داپكائەتى و باوكائەتییان بەجى گەیاندوو، بى ئەوھى لەو
كور و كچانەیان بېرسن: ئەرى رۆلە تو ئەوھەندە سەر دەو
مۇبايلە دەنىت، وا خەرىكى چىت و چىت دەست كەوت؟
بۇیە ئىمە تا پىمان بىكرىت با بەكارھىنانى مۇبايل لە ژىانى
رۇزانەماندا كەم بەگەینەو و كاتى زیاترىش بەدەین بە خىزان
و مالباتمان.

بىگومان ھەرشىتىك لە سنوورى خوی زیاتر بەكار
ھات، دەبىتە ماىەى زیان بو خاوەنەكەى و دەوروبەرەكەى.
زۆربەكارھىنانى مۇبايلىش بەدەر نىیە لە زیان و زیانى زۆرى
بوسەر تەندروسىتمان ھەیە. لە خوارەوہ باسى كۆمەلىك زیان
دەكەین كە بەھوى زۆر بەكارھىنانى مۇبايلەوہ تووشمان دەبن.

۱. دروستکردنى ئازارىكى زۆر لە مل و سەر و پشتدا،
بەھوى زۆر خۇچەماندەوہ.

۲. زیانگەیاندن بە چاوەکان.

۳. تىكچوونى سىستەمى خەو و خەوپچرى، بەتایبەتى
بەكارھىنانى پىش خەوتن.

۴. زیادکردنى رووداوہکانى ھاتووچو بەھوى بەكارھىنانى
مۇبايل لە كاتى شوفىرىدا.

۵. گورانكارى لە ھۆرمۆنەکاندا.

٦. له دهستان و که مبوونه وهی ههستی بیستن به هوی شه پوله کار و موگناتیسبییه کانه وه که له موبایل وه دهرده چن و کاریگه ریه کی زور له سهر گوی دروست ده کهن.

کۆمه لیک خالی گرنگ بو چۆنیتی به کارهینانی موبایل:

١. هه رکاتیک له نیوان خزمان و دوستان و نزیکانندا بوویت، خوت به دوور بگره له به کارهینی موبایل و سهیرکردنی. چونکه گهر هاتوو تو له ته نیشته نازیزانت دانیشیتیت و. خه ریکی موبایل به کارهینان بوویت، ئەوا راسته وخو ئەو په یامه ده گه یه نیت به وان که به کارهینانی موبایل له قسه کردن و گوینگرتن له قسه کانی ئیوه پی باشته و ئەوهش ده بیته هوی نیگه رانیی ئەوان.

٢. کاتیک دیاری بکه بو به کارهینانی موبایل و توره کۆمه لایه تییه کان، چونکه گهر کار نه کهیت بو کۆنترۆلکردنی موبایل و توره کۆمه لایه تییه کان، ئەوان ته واوی ژیانی تو کۆنترۆل ده کهن.

٣. له کاتیکدا خه ریکی کاریکی تریت، واز له موبایل بهینه، بوئه وهی هه موو ته رکیزت له سهر ئەو کاره بیته و به باشی و به بی که موکورتی به پایانی بگه یه نیت.

ياسايى دوورى

يه كيك له و شتانهى ئازارى داوم و هه لهى خۆم بووه،
 برىتيى بووه له وهى ئەو دوورىيهى كه پيوسته له نيوانمان
 هه بيت، نييه. هه نديك جار ته نانه ت گهر كه سيك زوريش
 ليته وه نزيك بيت، پيوسته سنووريك له نيوانتان بمينيت،
 بوئه وهى نه تو ئازار بچيژيت، نه ئەو يش. له كتيى (رازه كان)
 هه هه نديك وشهى جوانم بو هيناون له سه ر ياساى دوورى
 كه ئەو يش ئەمانه ن:

«دوورى وه كوو زهوى و خور پيوسته بو ژيان. ئيمه
 له خوره وه رووناكى و گهرمى به دهست دههينين. هه ر ئەو
 خوره وانه يه كى جوان فيرى ئيمه دهكات ئەو يش ئەويه
 هه نديك نزيكبوونه وه سووتانه و دووريش له دهستدانه.
 هه ميشه دوورىيه ك بهيله وه له نيوان خوت و خهلكى، چونكه
 ديارى كردنى سنوور له گه ل هه نديك خهلكى سه لامه تيه.»

کاتیك كهسیك ده بینیت ههله دهکات

شتیکی سروشتیه هه دروستکراویک له دروستکراوه کانی
خودا تووشی ههله بییت و بکه ویتته ناو ههله وه، به لام ئایه چون
مامهله دهکهن له گهل ئه وههله یه؟ چون مامهله دهکهن له گهل
کهسیک که که وتوووته ناو ههله یه که وه؟ یه کیک له سیفه ته
ناشیرنه کانی ئیمه ئه وه یه کاتیك که ههله یه که له کهسیک
ده بینین، به گشت خه لکی ده لئین فلان ئه وه ههله یه ی کردوه،
به لام ناچین به کهسی ههله کاری بلین. ئه وهش بو خوی
گرفتیکه و له جیاتی ئه وهی هوکاریک بین بو په رده پوشردن
و راستکردنه وهی که سه که به ئاموژگاریکردن، ده بینه
هوکاریک بو ئاشکراکردنی و ناشیرینکردنی کهسی ههله کار.

کۆمه ئیک خال بو مامهله کردن له گهل کهسی ههله کار:

۱. داپویشنی ههله که: هه رکاتیك کهسیک بینی خه ریکی
ههله یه که یان خوویه کی خراپ ئه نجام ده دات، سوپاسی
خودا بکه به وهی که توی پاراستوو له وه ههله یه. ئینجا
هه ول بده بو شاردنه وهی که موکورتیی که سه که، چونکه
پیغه مبه ر موحه ممه د (ﷺ) ده فه رموویت: «هه رکهسیک عه یب
و که موکورتیی برایه کی بشاریته وه، خودایش له قیامه تدا
که موکورتیی ئه وه ده شاریته وه.»

۲. وه کوو ههله کار ته ماشای مه که: ئیمام عه لی (خودا لئی رازی
بییت) ده لیت: «گه ر شه و مروقیکتان بینی ههله یه کی ئه نجام

دهدا، بۆ سبهی که دادیت وهکوو ههله کار و گوناھبار
تهمهشای مه که. بۆی ههیه هه ر ئه و شه وه تهوبه ی کردبیت
و په شیمان بووبیته وه و وازی لی هینابیت.»

۳. **سه رزه نشتی هه له کار مه که:** مروقی ژیر تا بتوانیت له ریگه یه کی
ژیرانه و به قسانیک دهچیتته ناو بابه ته که وه که ئازار به ههست
و سوژی که سه که نه گه یه نیت و خو ی دوور ده گریت له وه ی
قسه کانی وه کوو سه رزه نشت لیک بدریته وه. به لکوو هه ول
دهدات که سی به رامبه ر وا تی بگات که ئه و مروقه جوانترین
وشه و دیره کانی هه لبزار دووه بۆ ئامۆژگار یکردنی ئه و. چونکه
داینا به سه رزه نشتکردن ئه نجامی باش نادات به دهسته وه و
وه کوو تیریکی بکوژ وایه و ئه و کاته که سی هه له کار له جیاتی
ئه وه ی په شیمان بیت و دهچیتته سه نگه ره وه و پاریزگاری
له خو ی ده کات. ئه وهنده مان به سه که بزانی هیچ مروقیک
حه زی لی نییه سه رزه نشت بکریت.

۴. **به رچاوی که سه که پاک بکه وه:** هه ندیک جار کاتیک که سیک
هه له یه ک ده کات، وا ههست ناکات هه له ی کردوو و به
هه له ی نابینیت. ئه ی تو چون مافی سه رزه نشتکردن و
مه مه له ی زبر له گه لی به خو ت ده دهیت؟ بۆیه به رچاوی
پوون بکه وه بۆئه وه ی بزانی که هه له یه.

۵. **به کارهینانی وشه ی نه رمونیان له پینا و راستکردنه وه ی:** هه موومان
ده زانی که وشه چ جادوو یه ک دروست ده کات له سه ر
که سی به رامبه ر! ئه ی باشه بۆچی ئیمه ئه و جادوو به کار
ناهیین له چاره سه رکردنی هه له کانماندا؟ بۆ نمونه کاتیک

به ههله کار دهلیت: «پیت چونه گهر بهو شیوهیه بیکهیت؟ من پیشنیار دهکهم ئەو کاره بکهیت، تیروانینی تو چیه؟» نایه ئەو وشانه باشتر نین له وهی بلین: «ههه بیئه دهب، کهریت؟ کویریت؟ شیتیت؟ چهند جارم پی گویت؟» باوهرتان ههیتت جیاوازییهکی زور ههیه له نیوان ئەو دوو شیوازه دا. کاتیک به شیوهیهکی ژیرانه دهروین بو بابته که، کهسه که دان به ههلهی خویدا دهیت و وای لی دهکهین خوی راست بکاته وه.

٦. دوورکه وتنه وه له مناقه شه کردن و دهنگ بهرزکردنه وه: له کاتی

چاره سه رکردنی ههلهکان، خوتان به دوور بگرن له دهنگ بهرزکردنه وه و مناقه شه کردن. چونکه ئەوه بو خوی له خودی ههلهکه خراپتره. بیریشت بیت رهنگه تو بهو مناقه شه کردنه بابته که بدورینیت، چونکه ههلهکار بابته که به کهرامهت و ریژی خویه وه گری دهات و بهرگری لی دهکات و قورس دهیت له وهی دوور بکهو یته وه له ههلهکه. بویه با ئیمه دهرگاکانی له سهه دانه خهین و به کراوهیی بیان هیلینه وه، بوئه وهی ئاسان بیت بو گه رانه وهی.

٧. بزانه چاره سه رکردنی ههلهکان هونه ره: پیویسته له سهه رمان

زور باش درک به وه بکهین. تۆیش جوانترین و ناسکترین وشه و گونجاوترین کات و شوین ههلبژیره بو چاره سهه ری ههلهکان.

وهرزشنه كردن

قسه يه ك هه يه ده لیت: «گهر كات تهرخان نه كه يت بو
 تهنروستیت، ئەوا رۆژیک دیت ده بیت كات تهرخان بكه يت
 بو نه خوشیت.» وهرزشكردن باشتيرين ريگه يه بوئه وه ي
 ئيمه به هويه وه بگه ين به تهنروستيه كي باش، به لام
 به داخه وه زورمان ئەو ريگه يه مان واز لي هيناوه و دوور
 كه وتووينه ته وه له وهرزشكردن. له ئەنجامي ئەوهش هه رچي
 نه خوشي جه ستيه ي و دهروونيه شالاوي بو مان هيناوه و
 ئيمه يان كرده وه ته مروفتيكي لاواز و نائوميد. ئايني ئيمه كه
 رووناكييه بو گشت ده كان، فيرمان ده كات و هانمان ده دات
 كه ده بيت مروفي مسولمان گرنگي بدات به وهرزشكردن و
 فيربووني جوړه جياوازه كاني وهرزش؛ وه كوو ئەسپسواري،
 نيشانه شكيني و ههروه رزشيك كه سوودي بو جه ست و
 عه قلي ئينسان هه بيت، بوئه وه ي مروفتيكي به هيز ناماده ببیت
 بو رووبه رووبوونه وه ي ئاسته نگه كاني ژيان. پيغه مبه رمان
 (نووري دیده مان، له فهرمووده يه كدا ده فهرمويت:
 «باوه رداريكي به هيز باشته ره له باوه رداريكي لاواز.» به لي،
 ئاينه كه ي ئيمه هه ميشه ده يه ويت پيمان بليت ديني ئيسلام
 ديني ژيان و ژيان دوستي و پيكه وه ژيانه. هه رشتيكيش هوكار
 بيت بو خوشكردني ژياني مسولمان، مادام دژ و پيچه وانه ي
 شه ريعه ت و دابوونه ريت نيه، ئەوا هاني ئيمه ي داوه
 بوئه وه ي لي نزيك بكه وينه وه و له گه ل ژيانمان ئاويته ي

بکهین. به داخه وه ده بینین ئە مرۆ مسولمانان له جیاتی ئه وهی
له گشت وهرزشیکدا یه کهم و پیشهنگ بن، که چی به و شیوهیه
گرنگی پی نادهن، له کاتیکیدا ده یانتوانی له ریگهی وهرزشه وه
جوانترین په یامهکانی ئیسلام بگهیهنن به ههرجیگایهکی
له سههر ئەم زهمینه. وهرزشکردن رهوشته و دینی ئیمهش
سهراپای رهوشتی جوانه. ئە وهی هه ندیک یاریزانی مسولمان
توانیوانه بیگهیهنن له ریگهی رهوشتی جوانیانه وه له نیو
یاریگا جیاوازهکان و یارییه جوراوجورهکان، که بووته
هوی مسولمانبوونی ملیۆنان کهس، رهنگه زۆر زانای ئاینی
نه یانتوانی بیت به و جوره په یامهکان بگهیهنن.

وهرزشکردن سوود و قازانجی زۆری ههیه بۆ ههر مرۆفیک
که وهرزشی کردبیت به بهرنامهی ژیانی و له زۆر شتی
خراب دوورت دهخاته وه و زۆر شتی باشیشت پی خهلات
دهکات. له خواره وه کۆمه لیک له و سوودانه م خستووته روو
که له ریگهی وهرزشکردنه وه به دهستیان دههینین.

١. دوورکه وتنه وه له خووه خراپه کان: وهرزشکردن هۆکاریکه بۆ
دوورکه وتنه وهی مرۆف له ههرچی خوو و شتی زیانبهخش
که زیان دهگهیهنن به جهستهی مرۆف و ژیانی مرۆف. له
جهستهی گشت مرۆفیکدا هیز و توانایهک ههیه که پیویسته
ئهو هیز و توانایه له شتیکیدا به کار بهینریت. گهر نه مانتوانی
سوود له و وزهیه ببینین، ئەوا ئەویش ئیمه په لکیش دهکات
به ره و خووه خراپه کان و به تالکردنه وهی ئەو وزهیه تییاندا.
بویه وهرزشکردن پیویسته بۆ هاوسهنگراگرتنی ئەو وزهیه.

موعتەز مه شعل يه كيكه له راهينه راني بوراي گه شه پيداني
 مروبي ده لیت: «دهمه ویت خوشه وستی وهرز شکردن له
 روحي منداله كانمدا بروینم، چونكه باوه ریم وایه وهرز شکردن
 ده یانپاریزیت له خووه خراپه كان و هاوری خراپ.»

٢. **جهسته ریکی:** خودا مروقی به باشتین شیوه دروست
 کردوه، به لام ئه وه ئیمهین ئه و جهسته یه ناشیرین ده کهین
 و ویرانی ده کهین. جهسته ریکی جوانیه کی ئیجگار زور
 ده داته بالای مروف و وای لی ده کات به شیوه یه کی جوان و
 له بهردلان دهر بکه ویت. من هه میسه ئه و قسه یه به هاوری کانم
 ده لیم: «گرنگ نییه چی له بهر ده کهیت بوئه وه ی جوان و
 که شخه دهر بکه ویت. گهر هاتوو جهسته یه کی ریکت هه بوو،
 هه رچی له بهری بکهیت و بپوشیت، له بهرتدا جوان ده بیت
 و لیت دیت.» با له پیناو جهسته یه کی ریك، وهرزش بکهین.

٣. **پاراستنت له نه خوشیه دهر وونیه کان:** سوو ده کانی وهرز شکردن
 له سه ره جهسته ی مروف سه لمینراون و پیویستی به مشتومر
 نییه که چه نده وهرز شکردن مروف دوور ده خاته وه له
 نه خوشیه دهر وونیه کانی وه کوو خه موکی و دوولی و
 نائومی دی و هه روه ها هوکار یکیشه بو زیاد کردنی یادگه ی
 مروف و به هیز کردنی و زیاد کردنی متمانه به خو بوون.

٤. **پاراستنت له نه خوشیه جهسته یه کان:** وهرز شکردن هوکار یکه
 بو به هیز کردنی ماسولکه کان و به هیز کردنی جهسته و
 بهرگه گرتنی نه خوشیه کان. ئه ویش له ریگه ی دروست کردنی
 بهرگرییه وه بو جهسته و هه روه ها پاراستنی مروف له

نه خوشییه کانی دل و سییه کان و کوئه ندامی هه رس و
دابه زاندنی فشاری خوین و پاراستنت له نه خوشییی شه کره و
جوومگه کان و دواخستنی پیری و گه شه کردنی نه خوشییه کان.

پاره خوشبهختی دهیئیت یان نا؟

شتیکی گرنکه مروڤ جیاکاری بکات له نیوان ئەوانه‌ی بهخته‌وه‌رن و ئەوانه‌ی پاره‌دارن. با ئیمه نه‌که‌وینه‌وه هه‌له‌وه و وا بزانی هه‌رکه‌سیک پاره‌ی هه‌بوو، دلخوش و بهخته‌وه‌ره، یان به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌ندیک کهس هه‌ن ده‌لین بهخته‌وه‌ریی مروڤ په‌یوه‌ندیی به ناخی مروڤه‌که‌وه هه‌یه و پاره خوشبه‌ختیه‌نه‌ر نییه. گه‌ر وا بزانی هه‌رکه‌سیک پاره‌ی هه‌بوو دلخوش و ئاسووده و بهخته‌وه‌ره، که‌واته ده‌بیئت (ئیلون مه‌سک، جیف بیزۆز، بی‌رنارد ئارنۆلت و بیل گه‌یتس) که ئەمانه‌ چوار ده‌وله‌مه‌نت‌ترین که‌سی جیهانن، به‌خته‌وه‌رت‌ترین که‌س بن. به‌لام من دل‌نیام له‌وه‌ی ئەوان به‌خته‌وه‌رت‌ترین که‌سی جیهان نین. وته‌یه‌کی جوانی تۆماس سکۆتم بینی ده‌لیت: «هه‌ژاره‌کان وا گومان ده‌بن به‌خته‌وه‌ری له پاره‌دایه، له‌کاتی‌کدا ده‌ولمه‌نده‌کان پاره سه‌رف ده‌که‌ن له گه‌ران به‌دوای به‌خته‌وه‌ری و ئاسووده‌یی‌دا.» مروڤی ژیر ده‌بیئت له‌وه‌ تی بگات پاره شتیکی گرنگی ژیا‌نی مروڤه و پاره یه‌کیکه له جوانیه‌کانی ئەم دونیا‌یه. ده‌بیئت باوه‌ریشی وابیئت پاره شتیکی گرنکه و پیویسته‌ خاوه‌نی بیئت و هه‌ولی کۆکردنه‌وه‌ی بذات. هه‌روه‌ها ده‌بیئت باوه‌ری ته‌واومان به‌وه هه‌بیئت که پاره خوی به‌خته‌وه‌ری نییه، به‌لام دوای ئیمان و له‌شساغی و خیزان و دۆستان، پاره گه‌وره‌ترین هۆکاره بۆ خوشبه‌ختی مروڤ و ژیا‌نیکی جیاواز و جوان ده‌دات به

مرؤف. بۆيه تۆ نه كه وپته هه له وه به وهى بليت پاره هيچ نيه
يان پاره هه موو شتيكه. نا، هه ولى بۆ بده و شه و نخونى
بۆ بكه و به كه مپش رزاي مه به، به و مانايه ي هه ول بده
پاره يه كى زۆر كۆ بكه يته وه بۆئه وهى ژيانى خۆت و كه سانى
تريش بگۆرپت و ببپته يارمه تپده رى هه ژاران.

بپرت بپت هه ركه س پاره ي هه بپت قسه نه زانپش بپت
كاتپك قسه ده كات، خه لك وا ده زانن شعريان بۆ ده لپت. گهر
ناشرپنترپن و دراپوترپن پۆشاكپش بپۆشپت، خه لكى نالپن
نه گونجاوه، ده لپن ستاپله. پاره ي باش كۆ بكه وه و باوه رت
وابپت مرؤف ده توابپت له رپگه ي پاره وه چپژ له زۆر شتان
ببپنپت و ولاتان و خه لكى تر و شوپنى تر ببپنپت، كه به بى
پاره مه حاله ئه و شتانه. پاره ت لا هۆكارپكى گرنگ بپت و له
رپگه ي پاره وه هه ول بده چپژ له ژيانكردن ببپنپت.

جوانی هه موو شتیك نییه

جوانی ئەو شتیه که ئەمرۆ زۆر بهی کهس به دوایدا وێله. جوانییش کام جوانی؟ جوانی روخسار و جهسته. گەر بلیم ئەمرۆ یه کیك له نهخۆشییهکانی کۆمه لگا ئەوهیه هه موو خه می ئەوهیانه جوان دهر بکهون له پیناو راکیشانی سه رنجی ده ور بهر و پینان بگوتریت جوان، له پیناو ئەوهش هه مووی روویان کردووه ته لای پزیشک و سالۆنه کان بوئه وهی جوان دهر بکهون، زیاده ره ویم نه کردووه. بیگومان یه کیك له تایبه تمه ندییهکانی مرۆف جوانییه و شتیکی ئاساییه مرۆف خۆی گرنگی به خۆی بدات و بیهویت جوان دهر بکهویت، به لام نه گاته ئەو رادهیهی که تهنها خه ریکی دهر وهی خۆی بیت. ئەهی ناخی مرۆقه که؟ له کاتی کدا پئویسته مرۆف گرنگی به ناخی خۆی بدات و هه ول بدات له ریگهی هه لویست و رهوشتی جوان و ئاکاری جوانه وه و ناخی جوان دهر بکهویت. ئیمه هه موومان گلۆپمان بینیه که شه وه تاریکه کانمان بو روشن ده کاته وه و ئیوارانمان جوان ده کات. ئیمه زۆر سه رسامین به روشناییه جوانه کهی ئەو گلۆپه، به لام گەر بیکوژینینه وه یان کاره با ببری یان له کار بکهویت، لامان شتیکی بینرخه و فری ددهین. چونکه ئەوهی گلۆپه که روشن و جوان ده کات و وای لی ده کات کار بکات، ئەو شیوهیهی دهر وهی نییه، به لکوو ئەو تیل و هیلانهی ناو گلۆپه کهن که وا ده کهن گلۆپه که روشن بیت و کار بکات و له بهردلان بیت. مرۆفیش ههروهک

ئەو گلوپه یه، هه رچه ند جوان بیټ، هه رچه ند له به ردلان بیټ،
 ئەگەر له ناخیدا شتیگ نه بوو به ناوی رهوشت و ئاکاری
 جوان، ئەوا هه رچه ند جوان و له به ردلان بیټ، بیزاراو ده بیټ.
 به لام به داخه وه ئەمرو مروقه کان ته نها سهیری رووخساری
 یه کتری ده کهن و ئەوهی به لایانه وه جوان بیټ هاورپیته تی
 ده کهن و هاوسه رگیری له گهل ده کهن، به لام پاش ماوه یه ک
 ده بینیت هاورپیته تیان نامینیت و گهر هاوسه ری یه کتری بن له
 یه کتری جیا ده بنه وه، چونکه ئەوان تاکه پیوه ر له لایان جوانی
 بووه و به س! ریگه م بده پرسیاریکت لی بکه م: تا ئیستا رووی
 داوه له دادگاگان پیاویک یان ژنیک داوای جیا بوونه وه بکات
 له هاوسه ره که ی له به ره ئەوهی ناشیرین بیټ؟ بیگومان نه مان
 بینوه و نه مان بیستوه، به لام روژانه هه زاران کهس له
 یه کتری جیا ده بنه وه له به ره ئەوهی پیوه ری ئەوان جوانی بووه،
 نه ک باشی. جوانی تا سه ر نامینیت، به لام باشی و رهوشتی
 جوان تا سه ر ده مینیت. با ئیمه هه ول بده یان ناخمان جوان
 بکه یان. خوژگه ئەوانه ی نه شته رگه ری جوانکاری ده کهن یان
 سه دان جوانکاری ده کهن بوئه وهی جوان ده ربکه ون، ته نها
 جاریکیش نه شته رگه رییه کی جوانکارییان بو ناخ و ده روون
 و رهوشتی خو یان ده کرد. باوه رت هه بیټ جوانی ده روات و
 باسوخواسی نامینیت، به لام رهوشت و ئاکاری جوانت بو
 حه وت پشتت ده مینیت و باس ده کریت. بو یه هه ول بده به
 رهوشتی جوان بناسریته وه و لای خه لکی له به ر رهوشته که ت
 ریژلیگیراو و خوشه ویست بیټ، نه ک جوانییه که ت.

خووی نهینی (دهسپه ره)

خووی نهینی بریتییه له خوئارامکردنه وه و به تالکردنه وهی
 ئه و ئاره زووه که مروّف بو جووت بوون له گهل کهسی
 بهرامبه ر بوی دروست ده بیته، به لام له ریگهی دهستییه وه
 یان شتیکی تره وه به تالی ده کاته وه. به داخه وه له م
 رۆژگارهدا خووی نهینی به شیوه یه کی به رچاو له ناو
 کوران و کچاندا به ربلاو بووه، به تایبه تی کوران. ئه ویش
 به هوی خیرابوونی ئینته رنیت و زوو دهستکه وتنی بابته
 نه شیاوه کان که گه نجه کان له ریگه یانه وه چه زی خویان
 به تال ده که نه وه. ههروه ها به هوی هاوسه رگیرینه کردن و
 درهنگ هاوسه رگیریکردن و دهستبه تالییه کی زور له ژیا نی
 گه نجه کاندا. کردنی ئه و کاره و خووی پیوه گرتنی کاریگه رییه کی
 خراب له سه ر تاک و جهسته ی تاک و دهروونی تاک دروست
 دهکات، بگره تاوه کوو دهگاته ئاستی ئالووده بوون و ئه م
 ئالووده بوونهش به خوی نهینی و فیلمی نه شیاو له لای
 هه ندیک له پسپوران، له ئالووده بوون به ماده هوشبه ره کان
 مه ترسیدار تره. هه ربویه گه نجی مسولمان تا بتوانیت خوی
 به دوور بگریته له کردنی ئه و کاره و ئه و هۆکارانه ی که وا
 ده که ن مروّف بوی بگه ریته وه و ئه نجامی بدات.

ویستم کومه لیک له زیانه کانی بنووسم، به لام دوای
 بیرکردنه وه له وهی هه رگه نجیک که ئه نجامی ده دات بو خوی
 له جهسته و دهروونی خویدا هه ست به شتان و زیانیکی زور

دەکات که تووشی دەبیت، بەتایبەتی لە جەست و ڕووخسار و لە ئەندامەکانی خوارەوهی و لە ناخیشیدا تووشی چ نازار و نارەحەتیهک دەبیت. بۆیە پیشنیارت بۆ دەکەم کاتیکی باش تەرخان بکەیت بۆ ئەو بابەتە و لەگەڵ ناخت بکەویتە گفتوگۆکردن و بەراشکاووانە لە خۆتی پرسیت که بەهوی خوی نەهینییهوه چیت لە دەست داوه و چیت بە دەست هیناوه. بێگومان شتی زۆرت لە دەست داوه و هیچیشت بە دەست نەهیناوه. هەر وەها پیشنیارت بۆ دەکەم بۆ زیاتر تیگەیشتن لە زیان و کارەساتەکانی خوی نەینی و کارکردن بۆ وازلیهینانی، سەردانی کەنالهکەهی دکتۆر دانا نەوزەر جاف بکەیت که دلنیام لەوهی لە ریگەهی گوێگرتن لەوهوه شتانیکی زۆر بە دەست دەهینیت و ئاستی تیگەیشنتت بەرەو بالاتر دەبات. بۆیە تا زوو برۆ بینەری دوو بابەتی پەیهوست بە بابەتەکەهی خۆمان بە که ئەویش بریتین لە:

یەکەم: بۆچی پۆرن گەورەترین مەترسییه بۆسەر میشکی مروّف.

دووهم: گەر یەک مانگ دەستپەر نەکەیت، چی ڕوو دەدات؟

هیوادارم بچن و بینەری ئەو دوو بابەتە و گشت بابەتەکانی بن بۆ زیاتر تیگەیشتن و پیگەیشتن.

ئەوهش بزانه چون خۆر بەفری سپی و جوانیی سەر لووتکەکان دەتوینیتەوه ئەوهاش خوی نەینی هەرچی جوانی و لێهاتوووییە لە تۆدا دەتوینیتەوه و لەناوی دەبات. بۆیە ریگە مەدە خوویەک دەست بەسەر تەواوی ژیاوتدا بگریت.

زوو بریاردان

یاسای مانگو

یه کیکی تر له و هه لانه ی مروڤ تیی ده که ویت و دواتر له سه ری په شیمان ده بیت، بریتییه له زوو بریاردان له سه ر شته کان و مروڤه کان. ئەو زوو بریاردانه ش وا ده کات مروڤه که تووشی په شیمانی ببیت. مروڤی ژیر و پیگه یشتوو زوو بریار له سه ر شته کان نادات، به لام کاتیکیش بریاری دا، بریاریکی ژیرانه ددهات. ده بیت هه میسه سوور بین له سه ر ئەوهی که بریاره کانمان ده رباره ی مروڤه کان یان شته کان له سه ر بنچینه ی تیگه یشت بن، نه ک شتیکی تر. با من یاسی هه له یه کی خومت بو بکه م له سه ر زوو بریاردان.

له کومپانیایه ک کارم ده کرد که خه لکی بیانیش له ولاته جیاوازه کان کاری تیدا ده که ن. یه کیک له و که سانه ی کاری تیدا ده کرد خه لکی میسر بوو. دوا ی وه رگرتنی پشو و رویشتنه وه بو میسر، له گه راندنه وهیدا له گه ل خوی مانگوی بومان هینابوو. به لام له بهر ئەوهی له و کاته دا ریکاره کانی مامه له کردن له گه ل کورونادا تووند بوون و که رهننتین راگه یه نرابوو، ماوه یه ک له فرۆکه خانه رایان گرتبوو. ئەوه ش وای کردبوو میوه که خراپ ببیت. هه ربویه کاتیک خواردمان، به تایبته من، لای من ناخوشتترین میوه مانگو بوو. چونکه پیشتر نه مخواردبوو و تامم نه کرد بوو و هه رکه سینکیش پرسیاری لیم کردبایه چون

بوو، ده مگوت ناخوشتترین میوهیه تاوه کوو ئیستا خوارد بیتم.
به لام پاش ماوهیه ک بیرم کرده وه رهنگه من زوو بریارم
داییت له سه ره خوشی و ناخوشتی ئه و میوهیه، رهنگه خوش
بیتم، به لام به هوی ئه وهی زور ماوه ته و زوری پی چوو،
خراب بوو بیتم. بویه بریارم دا جاریکی تریش تامی بکه مه وه
بوئه وهی بزانه چونه. ئه وه بوو پاش پینج مانگ یه کیکی تر
له وانهی له گه ل ئیمه کاری ده کرد خه لکی به نگلادیش بوو و
مۆله تی وه رگرتبوو و رویشته وه بو به نگلادیش. ئه ویش له
گه رانه وهی مانگوی ولاتی خو یانی بو هینا بووین. که هاته وه
راسته وخو مانگوانی پیمان دا. کاتیک تامم کرد، هه ستم
به تامیکی ئیجگار خوش کرد که رهنگه که م میوه ئه و تامه
خوشه ی هه بیتم. ئه و کاته بیری جاری پیشتوو ترم که وته وه
که گوتم مانگو میوهیه کی خوش نییه. لیره وه یاسای مانگوم
بو ژیانی خوم دانا، که ده لیت: «نه کهیت زوو بریار له سه ره
شته کان یان مروقه کان بدهیت، چونکه تو نازانیت ئه وان به چ
کات و ساتیکدا تی په ریون، وه کوو میوه ی مانگو.

رهنگه ئه و شته ی تو بریارت له سه ره داوه یان ئه و مروقه ی
تو بریارت له سه ره داوه باش بیتم، به لام ئه و بارودوخه ی تو
ئه وت تیدا بینوه باش نه بوو بیتم، ههروهک درهنگه هینانه وه ی
مانگویه که. هه رگیز به یه ک جار بریار له سه ره شته کان
و که سه کان مه ده، هه لی دووه میان پی بده بوئه وه ی بو ت
بسه لمینن که تو له و زوو بریار دانه ت هه له ت کردوو و
نه تپیکاره، ههروهک جاری دووه می میوه ی مانگویه که که بوی
سه لماندم زوو بریارم له سه ره ی داوه. «ئه وه ی گرنگه ئیمه

نه پینه دادوه رنگی خراب به سهر شته کان و مروغه کانه وه. نیمه
 ناگادار نین که نه وان به چ شتانیگدا تی ده پرن و تی په ریون.
 کات بده به خوت و کس و شته کان و به دانایی و هوشیاری
 و هیواشییه وه بریار بده.

هیچ شتیک
 له لای خودا
 له و دله جوانتر نییه
 که به ناره حه تییه کانی دنیا
 تا قیده کریته وه.
 به لام ده زانیت
 رزگار بوون
 هه ره لایه ن خودا وه یه.

له کتبی دهرمه کتی دل

گوئ بو قسهی خه لکی بگره، به لام...

یه کیکی تر له و هه لانهی ژیانی ئیمه ی تال کردوو و تامی
 ژیانی ئیمه ی نه هیشته وه و وای لی کردووین له گشت شتیگ
 بیزار بین، بریتییه له قسهی خه لکی. جا با من شتیگت پی بلیم.
 ژیانته هه رجوړیک بیته خه لکی هه ر قسه له باره ته وه ده کهن.
 باوه ر بکه زور پی بکه نیت، ده لین گیله. پی ناکه نیت، ده لین
 مرچ و مونه. زور پاره سهر ف بکه نیت، ده لین ده ستبلاوه و
 پاره سهر ف نه کهنیت، ده لین ره زیله. ئیش ده کهنیت، وازت
 لی ناهینن و باست ده کهن. داده نیشیت، باست ده کهن. واته
 له گشت بارو دوخیکدا خه لکی واز ناهینن و قسهی خو یان
 ده کهن و تو ناتوانیت ده می گشت نه و خه لکه ببه ستیت. ئه ی
 باشه چی بکه نین؟ خو ده بیته ریگه چاره یه ک هه بیته بوئه وه ی
 پیاو بتوانیت ژیانکی به دلی خو ی بژی. با من پیت بلیم:
 ژیانی خو ت چون ده ته ویت ناوها بژی. چون ده ته ویت پی
 بکه نیت، پیبکه نه. هه رکاتیکیش هه ستت به بی هیزی کرد،
 مافی خو ته ده موچاوت پیکدا بدهیت و ته نانهت بشگرییت.
 گوئ مه ده به وه ی خه لکی پیت بلین لاوان، هه رکات چه زت
 کرد بگرییت، بگری. چونته ده ویت جلو به رگ بیوشه و چون
 ده ویت نه وها قژت شانه بکه. چه نده ده ته ویت پاره سهر ف
 بکه و بگه ری و چیژ له و ژیانه بیینه و ژیانکردنیش یه ک
 جاره، مه هیله قسهی خه لکی نه و یه ک جاره شت لی داگیر
 بکه ن و تالی بکه ن.

هه رکاتیکیش ویستت گوی بو قسهی خه لکی بگریت
 یان هه ندیک جار ده کریت قسهی خه لکی راست بییت و تو له
 شتی کدا هه لهت کرد بییت، نه و کاته ده بییت گوئیان بو بگریت
 و بزانیته خه لکی چی ده لین، نهک وه کوو هه ندی کهس که
 ده بینیت داویانه ته که لله ره قی و له پوسته کانیاں دهنوسن
 قسهی خه لکی یه کسانه به جوت پیلاوه کهم. به لام هه ر
 نه وانیش کاتیک قسه یه کی خه لکی ده بیستن نار ه حهت ده بن و
 دونیا یان لی وه یه ک دیته وه. باشترین چاره سه ر پیشنیاره که ی
 مامو ستا که مه که ده لیت: «رؤژانه مرو ف سه بان و هه زاران
 قسه ده بیستیت. باشترین شتی که بیکه ین نه وه یه خاوه نی
 بیژینگیک بین هه رچی قسه یه له بیژینگیک بده ین، پیش نه وه ی
 بگاته عه قلمان و لیکدانه وه یان بو بکه ین. نه وه ی باش بوو
 وه ری بگرین و نه وه ی خراپیش بوو ره شی بکه ینه وه و
 فریی بده ین.»

نازیزم، ریز له قسهی خه لکی بگره. هه رچی باش و چاک
 بوو، بیکه به تاج و له سه ر سه رتی دابنی. هه رچی خراپ و
 نابه جیش بوو و دوور دوور فریی بده. نه گه ر وات کرد،
 ژیانیکی نارام ده ژبیته و خوت و خه لکیش ئاسووده ده که یته.

ئاموژگاریکردنی خه لکی و خو له بیرکردن

ههلهه کی تر که من بهر هفتاریکی زور ناشیرنی ده بینم
ئه وهیه خو مان ببینه ماموستای خه لکی تر و خه لکی تر فیری
ئه وه بکهین ئه وه چاکه ئه وه بکهن و ئه وهش خراپه مه یکهن،
له کاتیکیدا باشییهک بو خو مان ناکهین و خویشمان له یهک
خراپه ناپاریزین. ئاسانه مروّف ببیته ئاموژگاریکاری خه لکی و
فیریان بکات چ راسته و چ خراپه، به لام بو خو ی نا. یان دکتور
و ته بیبی خه لکی بیته، به لام خو ی بو خو ی نه خوش و ده رده دار
بیته. خودای مه زن له ریگهی قورئانی پیروژه وه سه رزه نشتی
ئه و جو ره که سانه ده کات و له سووره تی (الصف: ٢-٣) دا
پیمان ده لیت که ئه مه واتاکه یه تی: «ئه ی ئه وانهی برو اتان
هیناوه، چون ده بیته ئه وه ی ده یلین بو خو تان ئه نجامی نه ده ن؟
چون ده بیته گو فتارتان دژی رفتارتان بیته؟ گونا هیکی گه وره یه
له لای خودا شتیک بلین و شتیکی تر ئه نجام بده ن.» جوانترین
و ریزدارترینی مروّقه کان ئه وانهن که ئه وه ی ده یلین ئه نجامی
ده دن یان گو فتاریان ئاوینه دانه وه ی رفتاریانه. ئه وانه ش لای
خه لکی به چاویکی ریزه وه سه یر ده کرین و هه رکاتیکی قسه
بکهن خه لکی گو ییان بو ده گریته.

بو یه، نازیزه که م، پیش ئه وه ی ئاموژگاریی خه لکی بکه یته
له سه ر کردن و نه کردنی کاریک، بزانه بو خو ت ئه و کاره
ده که یته یان نایکه یته. پیشه واهه سه نی به سری گو تار بیژ و
ئاموژگاریکه ری خه لکی بوو، به لام ماوه یه ک ون بوو و دیار

نه‌ما. پاش ئه‌وه‌ی گه‌رایه‌وه، راسته‌وخو کویله‌یه‌کی ئازاد
 کرد و پاشان گوتاری بو خه‌لکی دا به‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک
 کویله‌یه‌ک ئازاد بکات پاداشتیکی ئیجگار زوری بو هه‌یه.
 پاش ئه‌وه‌ی ته‌واو بوو له‌وانه‌که‌ی، خه‌لکی ده‌وریان لی دا
 و خویندکاره‌کانی لییان پرسی: «بو ماوه‌یه‌که‌ و ن بوویت و
 که هاتیشیه‌وه راسته‌وخو باسی پاداشتی کویله‌ ئازادکردنت
 کرد؟» ئه‌ویش گوتی: «من پیشتر توانای ئه‌وهم نه‌بوو پاره
 بده‌م بوئه‌وه‌ی که‌سیک ئازاد بکه‌م. بو‌یه‌ رویشتم ماوه‌یه‌ک
 کارم کرد تاوه‌کوو پاره‌ی ته‌واوم کو کرده‌وه بو ئازادکردنی
 که‌سیک. چونکه‌ ناكریت من ئاموژگاریی شتیك بکه‌م و به
 ئیوه‌ بلیم بیکه‌ن و خوم نه‌یکه‌م. بو‌یه‌ تا ئیستا باسم نه‌کردبوو،
 چونکه‌ توانای ئه‌وهم نه‌بوو، به‌لام وا ئه‌مرۆ توانام هه‌بوو و
 ئه‌نجام دا و به‌ ئیوه‌شم گه‌یاند.»

هه‌ربو‌یه‌ تا پیمان ده‌كریت با به‌خومانه‌وه‌ خه‌ریك بین.
 باوه‌رت هه‌بیت هینده‌ی ئیمه‌ خه‌ریکی راستکردنه‌وه‌ی خه‌لکین،
 خه‌ریکی خومان باین و چاکسازیمان له‌ ناخی خوماندا
 کردبایه، ئیستا خومان و کومه‌لگا‌که‌مان و حالی مسولمانانیش
 باشت‌ر ده‌بوو.

ئاموژگاریکردنیش کاتیک سوود و ئامانجی خوی ده‌پیکیت
 به‌وه‌ی که‌ ده‌لیت گه‌ر باشه‌یه‌ بیکه‌یت، گه‌ر خراپه‌شه‌ بو
 خوت نه‌یکه‌یت. بو‌ نموونه، باوکیک بو‌ خوی جگه‌ره‌کیشه،
 به‌لام ئاموژگاریی کوره‌که‌ی ده‌کات به‌وه‌ی نابیت جگه‌ره‌کیش
 بیت. من له‌ ئیوه‌ ده‌پرسم ئایه‌ ئه‌و کوره‌ تا چه‌ند به‌ قسه‌ی

باوکی دهکات؟ یان دایکیک رۆژ تا ئیواره له بهر دهرگای مالی
دراوسیکه یان له گهل دراوسیکانی باسی خه لکی دهکات، ئایه
گهر ئه و دایکه ئامۆژگاریی کچه که ی بکات به وهی نابیت باسی
خه لکی بکات، کچه کی تا چهند گویرایه لیبی ده بیت؟

باوهر بکه، رۆژ رۆژی کرداره. ئه میری باوهر داران
عومه ری کوری خه تتاب (خودای لی رازی بیت) به هاوه لانیی
گوت: « به بیدهنگی دینه که تان بلاو بکه نه وه.» ئه وانیش
فه رموویان: «چۆن به بیدهنگی؟» ئه ویش فه رمووی: «به
ره وشت و رفتاری جوان.» هه موومان ده زانین دینی ئیسلام
له ئیندۆنیزیا به شهر و شمشیر بلاو نه کراوه ته وه، به لکوو
ئاکار و ره وشتی جوانی بازرگانه مسولمانه کان هوکار بوو
بو گه یشتنی ئاینی پیروزی ئیسلام به و ولاته.

فیرنه بوون له ههلهی کهسانی ترهوه

یهکیکی تر له وه هه لانهی ئیمه له ژیانماندا ئه نجامی ده دهین، بریتیه له فیرنه بوون و په ندوه رنه گرتن له هه لهی کهسانی ترهوه، وهک دکتور برایان تره یسی ده لیت: «له کهسه به نه زموونه کانه وه فیر به، چونکه تو ژیانیکی هینده دریز نا ژیت تا گشت شتیک بو خو ت فیر بیت.» به لی، مروقی ژیر له ده ورو به ری ده روانیت و له ژیانکی کهسانی تر و له هه لهی کهسانی تر په ند وه رده گریت و فیر ده بیت. خودای مه زنیس له قورئاندا باسی گه لانی تری تو مار کردووه، بوئه وهی ئیمه ش هه مان هه لهی ئه وان دووباره نه کهینه وه، بوئه وهی تووشی هه مان دهر د و به لای ئه وان نه بین، هه روه ها بوئه وهی ببیته په ند و وانه بو ئیمه و گه لانی دوا ی ئیمه ش. به لی، وهک هه لیکه بو ئیمه بو ژیانکردن به شیوه یه کی جوانتر و ئه نجامدانی که مترین هه له.

ردنگه پرسیاریک بیته پیش، بوچی هه له کان؟ بوچی شکست؟ له بهر ئه وهی هه له کان فیری شتی زورمان ده که ن که سوودیان بو مان هه یه. ردنگه تو خه ریکی ده سپیکردنی پرۆژه یه ک بیت. گه راسته وخو به بی به دوا داچوون و پرسیارکردن ده ست پی بکه یت، ردنگه تووشی شکست و زهره رکردن ببیته وه. به لام کاتیک ده رویت پرسیار له و که سانه ده که یت که پیشتر ئه م کاره دیان کردووه، ئه وان پیت راده گه یه نن که ئه وان ئه وه لانه یان کردووه و به تو دلین دووباره ی مه که وه.

بگه ری، پرسیار بکه و رابمینه له وهی خه لکی چۆن کار ده کهن و چۆن هه لسه کوهوت ده کهن، بو ئه وهی لییانه وه فییر بییت.

دهرگای ئەگەرەکان دابخه

کاتیک مروڤ له ژياندا له کاریکدا هه موو هه ولی خوی دا و ئەوکات به ئارامی ژیان دهکات و ئەنجامهکان دلخووشی دهکهن. به لام هه رکاتیک مروڤ کاریکی کرد ته واوی هه ول و تیکوشان و ماندوو بوونی خوی تیدا سهرف نه کرد، ئەوکات دهرگای ئەگەرەکان دهکاته وه و له ناخی خویدا ده لیت: گهر وام کردبا، ئەوها دهرده چوو. گهر ئەوهام نه کردبايه، بهو شیوهيه نه ده بوو. یان گهر نه رۆیشتبام بو ئەو شوینه، ئەو رووداوه رووی نه ده دا. یان گهر رۆیشتبام، ئیستا جوریکی تر بوو. بزانه، هاوریکه م، دهرگای ئەگهر یه کیکه له و دهرگایانهی تو به کردنه وهی ریکه به دوژمنه کت - که شهیتانه - ده دهیت بیته ناخته وه و ئەوکاتیش ئەو دهست دهکات به دروستکردنی گومان و ههستکردن به گوناھ و تاوان. هه ربویه باشتترین شتیک ئیمه بیکهین جیبه جیکردنی قسه جوانه کهی ماموستا ناسری سوبحانییه (خودا لئی خوش بیت و گۆری پر نوور بکات) که ده لیت: «چی ده کهین و چی ناکهین، ئیشی ئیمه یه. ئەوهی ده بیت و نابیت ئیشی ئیمه نیه.» گهر بهو شیوهیه ژيانمان کرد، ئاسووده ده بین و دهرگا کانیس داده خهین.

دواخستنی کاره کانمان

تکایه هه رچییه کتان کردوو له ژیان، بیکه ن بهلام نه که ن کاره کانمان دوا بخه ن. کاری نه مرق مه خه نه سبه ی و کاری نه م هه فته یه مه خه نه مانگیکی تر. هه ربویه گو تراوه: «گه ر ده ته ویت له ژیان ناسووده بیت، کاری نه مرق بو سبه ی دوا مه خه.» چونکه نه مه ده بیته هوی دروستکردنی دوودلی و پارایی، که نه مه ش هوکاریکه بو نه وهی مرق له ترس و نیگه رانیدا ژیان بکات و تام و چیژی ناسووده ی نه کات. پیشه و امان عومهری کوری عه بدولعه زیز جوانی فهرموو: «من سه رم سورماوه له و که سانه ی کاری نه مرق هه لده گرن بو سبه ی. ناخر مرق نه توانیک کاری نه مرق نه مرق نه انجام بدات، سبه ی چون ده توانیت کاری دوو رور له روریکدا نه انجام بدات.»

چهند خالیک که ده کریت یارمه تیده رمان بن بوئه وهی چیر کاره کانمان
دوا نه خه یین:

١. دیاریکردنی کاتیک دیاریکراو بو گشت ئه رکنک وات لی ده کات په ره به تواناکانت بدهیت بو پلاندانان و باشتر نه انجامدانی کاره کانت.

٢. خسته یه ک دروست بکه بو کاره کانت که پیویسته له م روردا نه انجامیان بدهیت، به شیوه یه ک له کاره گرنه گه کانه وه دهست پی بکه بو کاره ساده کان. هه روه ها کاره گرنه کانیشته دابهش بکه بو کاری ساده تر.

٣. با ئامانجه کانت پوون و دیاریکراو و کات بو دیاریکراو بن، چونکه نه بوونی ئامانجیکی دیار و کاتیکی دیاریکراو بو ئه نجامدانیان، تووشی دواخستنی کاره کانت ده کهن.

٤. بزانه دواخستنی کاره کانت به شیوه یه کی بهرده وام، که سیکی نه رینی لاوازت لی دروست ده کات. بویه هه میشه سوور به له سه ر ئه وهی ده بیته کاره کان له کاتی خویدا ئه نجام بدهیت.

٥. بزانه کاتیکی توو کاریک دوا ده خهیت و ئه نجامی نادهیت یان خه ونیکت هه یه و کاری بو ناکهیت، به و کارهت وا ده کهیت خه ونه کهت له بهر چاوت ئاوا بیته و نه مینیت. ههروهک گو تراوه: «دواخستن مردنیکي هیواشه بو کار و پرۆژه کانمان.»

نهژيان له ئیستادا

مرۆقی ئەمرۆ یان خەمی رابردوو یه تی یان ترساو و دوودله له باره ی داها توو. ئەمهش وای کردوو به زیان به سه ریدا بشکیته وه و نه هیلیت چیژ له ژیان کردنی ئیستای ببینیت. ده بییت هه رچۆنیک بیت باوهر به خۆمان بهینین به وهی ئەوهی رۆیشت، رۆیشت. جا به باش و خراپیه وه ناتوانین بیگه رینینه وه. داها تووت دیار نییه، که واته ئەوهی بۆمان ده مینیته وه ژیان کردنمانه له ئیستادا. به لام به داخه وه حالمان وه کوو حالی ئەو که سه ی لی ها تووه که بۆ یه که م جار که له رمی بینی یه که مین به رگی لادا دواتر گه یشته به رگیکی تر و به وشیه وه به رده وام بوو و به رگی سییه میشی لادا، به خوی گوت: «ده بییت شتیکی گرنگ له نیو ئەو به رگانه دا په نهان درابیت و شار درابیته وه که به وشیه وه پیچرا وه ته وه.» به رده وام بوو تا وه کوو گه یشت به کو تایی. کاتیک گه یشت به کو تایی، درکی به وه کرد که که له رم خوی له و به رگانه پیک ها تبوو و هیچ شتیکی شارا وهی له ناودا نه بوو. ژیان ئیمهش به و جو ره یه. ئیمه گشت رۆژه کانمان به ری ده کهین و وا ده زانین ده بییت له پشت ئەو رۆژانه وه شتیکی گرنگ چاوه ریمان بیت، بیئاگا له وهی ژیان خوی هه ر ئەو رۆژانه یه که ئیمه تییدا ده ژین و ده بییت تییدا بژین. ژیان هه ر ئەو رۆژه یه که ئیمه تییدا ده ژین. چیژ ببینه له سات به ساتی ئەمرۆت، رهنگه سبه یه کی تر بوونی نه بیت. چیژ له خۆره له اتنی ئەمرۆ ببینه، رهنگه سبه ی خۆره له اتنیکی تر نه بینیت.

که مخویندنه وه

یه کیکێ تر له وه هه لانه ی ئه نجامی ددهین، ئیمه به گشتی وهک ئوممه تی ئیسلام، نه خویندنه وه و که مخویندنه وه یه. به داخه وه له کاتی که ئیمه دهبوو پیشهنگی هه موو خه لک بین له خویندن و خویندنه وه دا، به لام و له دوا وه ی گشت و لاتانین له خویندن و خویندنه وه دا. ئیمه ئوممه تی خویندنه وه یین، به لام ناخویننه وه. هه رکه سیکی ش پشت بکاته خویندنه وه، هه رچی پیشکه وتن و تیگه یشتن و به ره و پیشچوونه پیشتی تی دهکات. ئه و کاته ی مسولمانان خوینده وار و خویننه ر بوون، باشتترین زانکو زانکو ی مسولمانان بوو و له هه رچی شوینه وه روویان ده کرده و لاتی مسولمانان بو خویندن و فیروون. به لام پاش ئه وه ی مسولمانان پشتیان له کرۆکی په یامی ئیسلام و خویندنه وه کرد، که و تنه دوا ی دوا وه له گشت بواره کاند. ئیمه له بیرمان کرد که یه که م وشه دابه زی بو پیغه مبه ری ئازیزمان، بریتی بوو له وشه ی «بخوینه وه». هیوادارم بو جاریکی تر روو له خویندنه وه بکهینه وه و خویندنه وه بکهینه وه کلتوور و شووناسمان و پی بناسرینه وه. چونکه مروف له ریگه ی خویندنه وه وه سوودی ئیجگار زوری دهست ده که ویت. خویندنه وه سوودی ئیجگار زوری هه یه بو بنیاتنانی مروف و شارستانی هت و گه شه کردنی بیر و بیروکه و توانا کانمان. هه روه ها له ریگه ی خویندنه وه وه عه قل روشن ده بیت، هه روه ک مؤمیک که یارمه تی

خاوەنەكەى دەدات بۆ رۆشنگردنەوهى رینگا تاريكەكان بۆى.
له خوارەوه ئاماژەمان داوه به كۆمهليك سوود كه مروّف
دەتوانيت له رینگهى خویندنهوه به دەستیان بينيت.

۱. خویندنهوه هۆكارىكه بۆ باشتراكردنى پهيوەنديهكانت
له گەل كەسانى تر.

۲. خویندنهوه گەشه دەدات به كەسايەتى و بىرى مروّف. هەر وهها
يارمه تیدەريشه بۆ زيادكردنى ئەزموون و يارمه تیدەريشه بۆ
دەربړىنى بيروپرا و كړدنهوهى دەرگاكان له بەردەمتدا.

۳. خویندنهوه چيژ و ئارامى و ئاسوودەيى به مروّف دەبه خشييت.

۴. كليايكه بۆ دەستكهوتنى زانست و فيربوون.

۵. دەرگايهكى نوويه بۆ مروّف و له رینگهيهوه شتانيك دەبينيت
و فيرى شتانيك دەبيت كه پيشتر دركى پييان نه كړدوه.

یاریکردن به ههستی به کتر

یه کیک له و سیفته ته ناشیرنانه ی که ده کریت رۆژیک له رۆژان ئیمه خاوه نی بووبین، بریتییه له یاریکردن به ههستی به کتری و چیژوه رگرتن له ئازاردانی به کتری. یاری مه که به ههستی کهس. رهنگه تو یارییه که بههسته وه، به لام بو هه میسه ئه و کهسه له دهست ده دهیت. ئیمه چیژیکی زور ده بینین له وهی به کهسیک پی بکه نین، کاتیکی کو ده بینه وه له دهوری به کتر. به لام درک به وه ناکه نین ده بیته له هه مان کاتدا چ برینیکی له ناخی ئه و کهسه دا دروست بکه نین. دکتور موحه ممه د خانی جوانی فه رموو ه کاتیکی ده لیت: «به یه که وه پی بکه نین، نه ک به یه کتری پی بکه نین. به یه که وه بخوین، نه وه ک یه کتری بخوین.» با سوور بین له سه ر ئه وه ی دلی کهس له خو مان نه ره نجینین به گالته کردن بو کاتیکی که م. من ئه و هه له یه م کردوو ه و ئه نجامه که شم بینوه، بو یه پیته ده لیم ئه وه ی من کردم تو مه یکه.

زیاده ره ویکردن له خواردن و خواردنه وهدا

یه کیکێ تر له وهه لانه ی ئیمه به دهسته یه وه گیروده یین، بریتیه له زیاده ره ویکردن له خواردن و خواردنه وهدا. به داخه وه ئه مرو به شیکێ زوری خه لکی ناتوانن کونترولی خواردنیان بکه ن و زیاده ره ویه کی ئیجگار ده که ن له خواردن و خواردنه وه و ئه وهش وا ده کات مروف به ره و ناریکێ بیات له جهسته و کیشیدا و بیته هوکاریک بو قه له وی و نه خوشیه کان. ئازیزم، من هه میسه باسی ئه وه م کردو وه ئاینی ئیمه ئاینی ته ندروستی و ته ندروستدوستیه، هه ربویه ده بین له قورئانی پیروز و زوریک له فه رمووده کاندایاس له وه کراوه که مروف له کاتی خواردن و خواردنه وهدا ئاگاداری خوی بیت و پاریزگاری بکات له هاوسهنگی له خواردن و خواردنه وهدا. خودای گه وره له قورئانی پیروزدا پیمان ده فه رمویت: «بخون و بخونه وه، به لام زیاده ره وی مه که ن. چونکه خودا زیاده ره ویکارانی خوش ناویت.» پیغه مبه ر موحه ممه دیش (ﷺ) له یه کیک له فه رمووده کانییدا پیمان ده لیت ده بیت مامه لی ئیمه چون چونی بیت له گه ل خواردن و خواردنه وهدا: «مروف شتیکی پر نه کردو وه خراپتر بیت له پرکردنی سکی. با مروف هه رئه وهنده بخوات که بتوانیت جهسته ی راست بکاته وه. خو ئه گه ر نه ی توانی ئه وه بکات، با سییه کی بو خواردن بیت و سییه کی بو خواردنه وه بیت و سییه کی بو هه ناسه دانی بیت.» ده بیت

نه‌وه‌شمان بېر بېت زياره‌رو بېکردن له خواردن و خواردنه‌وه‌دا
 ده‌بېته هوی دلره‌قی و خاوه‌خا و کردن له‌په‌رسته‌شکان و
 ته‌مبېلی و خه‌والوویی دواي خواردن و هه‌روه‌ها زیانه
 ته‌ندروستییه‌کانی وه‌کوو زیادکردنی کیش و نه‌خوشییه‌کانی
 په‌بو‌ه‌ست پییه‌وه؛ نه‌خوشییه‌کانی دل، په‌ستانی خوین،
 شه‌کره، دروستبوونی نازار له جومگه و ئیسکه‌کان به‌هوی
 زیادبوونی کیش و دروستبوونی په‌ستان له‌سه‌ری. هه‌روه‌ها
 زیانکی تریشی بریتییه له خه‌رجکردنی پاره‌یه‌کی زور بو
 ناماده‌کردنی سفره‌یه‌ک که خوراکی جورا و جوری له‌سه‌ر
 بېت، له‌کاتیکدا ره‌نگه نیوه‌ی خواردنه‌کان ده‌ستیان بو
 نه‌بردريت و فری بدرین. نه‌وه‌ی گرنگه مرو‌ف بزانیته چی
 ده‌خوات و چه‌ند ده‌خوات و چ کاتیک ده‌خوات، چونکه نه‌وانه
 گشتیان کاریگه‌رییان هه‌یه له‌سه‌ر جه‌سته‌ی مرو‌فه‌که.

هه وڵدان بو رازیکردنی گشت خه لکی

باوهر ناکه م شتیک هه بیت هیندهی ئه وه ئیمه ی ماندوو کردبیت و ئازاری دابین به وه ی بمانه ویت گشت خه لکی له خۆمان رازی بکه یین. رازیکردنی دلی گشت خه لکی ئامانجیکه تا ئیستا که س پینی نه گه یشتوووه و پیشی ناگه یین. بویه به سه خۆئا زاردان و له پیناو خه لک ژیانکردن. با ئه و ژیا نه بکه یین که خۆمان پینی رازیین، نه وه ک خه لکی. دکتور دانا نه وزهر جاف له یه کیک له قیدیۆکانیدا قسه یه کی جوانی کرد که ده لیت: «من چی له وه بکه م که هه رحه وت ملیار به شه ره که ی دنیا منی به دل بیت، چی لی بکه م؟ چونکه حه که می من خودایه. ئه وه ی کوتا جار بریار ده دات و بریاره که شی گرنگ بیت، خودایه. هه روه ک ئه و مامۆستای تا فکردنه وه ت ده کات. مامۆستا نمره که ت داده نیت و تۆیش بته ویت به ده نگی ئه و قوتابییانه ده ربچیت، چونکه هه ر ۳۰ قوتابییه که پینان وایه تۆ زیره کترینی. ئه وه ی بریار ده دات تۆ چی و چی نیت، خودایه. له به ره ئه وه ناتوانیت خودا بخه له تینیت. ده توانیت خۆت بخه له تینیت و ده توانیت خه لکیش بخه له تینیت. خه لکه له تاندن ئاسانتره له خۆخه له تاندن و خۆخه له تاندنیش ئاسانتره له خودا خه له تاندن، چونکه خودای گه وره هه رگیز فریو ناخوات. خۆت ده خه له تینیت که جوریک ده ژبیت له گه ل باوهرتدا ناگونجیت.» بزانه، ئازیزم، گه ر خودا لپت رازی نه بیت، هه رحه وت ملیاره که ش لپت رازی بن، روژی

دوایی فلوسیك ناهینیت. بۆیه له جیاتی ئه وهی خه لکی له
 خۆت رازی بکهیت، ههول بده خودا له خۆت رازی بکهیت.
 گهر خودا لیت رازی بوو، ئه وکات ئه و کاریکت بۆ دهکات
 له لای خه لکی خوشه و یست بیت و خه لکیش لیت رازی بن،
 ههروهک بیل گهیتس ده لیت: «من نازانم نهینیی سه رکه و تن
 چیه، به لام نهینیی شکستهینان ئه وهیه ههول بدهیت گشت
 خه لکی له خۆت رازی بکهیت.» بۆیه رامه که به دوای شتی کدا
 که ناتوانیت پیی بکهیت و گه یشتن پیی مه حاله. ژیا نی خۆت
 بژی به و جو ره ی پیی رازییت. هه رکه سیکیش رازی بوو
 به و شیوهیه قبولت بکات، ریزی بگره و خوشت بویت.
 هه رکه سیکیش به و شیوهیه توی نه و یست، دلنیا به هه زار
 جاریش خۆتی بۆ بگۆریت، توی ناویت و ناویت!

خهونه كهت به كهس مه لئى

ژيانى گول به و شيويه يه دهورى پره له دركودال، كه نه گهر گوله كه توژيك دهرفهت بدات به دركه كان نه و دركه كان نازارى پهره ناسك و نه رم و بوخوشه كانى ده دن. تويش، نازيزم، ودكوو نه و گوله وايت له دهو روبه رت دركودال و چل و لقي بيسوود زورن. هه رده رفته تيكيان بو بره خسييت، كار ده كه ن بو نازاردانت و ريگر كردن له وهى ده ته و يت پيى بگه يت. رهنگه من تا ماويه كيش له مه و پيش به ده ست نه و هه له يه وه نالاند بيتم به وهى كه باسى كار و خهونه كانم بكه م بو كه سانيك كه له دهو روبه رم بوون. به لام باس كرديان له گرفت و ناره حه تي زياتر هيچى بو نه هيناوم، چونكه مروقى هه سوود و دلپيس زورن؛ مروقانىك كه نايانه و يت تو بگه يت به وهى ده ته و يت. بو يه له جياتيى نه وهى باسى خهونه كانتيان بو بكه يت، خهونه كهت بكه به راستى و پيشانيان بده. له جياتيى قسه كانت، كرداره كانتيان پيشان بده.

كاتيك پيغه مبه ر يوسف خهونه كهى بو باوكى گيرايه وه، پيغه مبه ر يه عقووب راسته وخو پيى گوت: «نه چيت خهونه كهت بو كهس بدركيتيت و لاي براكانيشت باسى مه كه.» چونكه پيغه مبه ر يه عقووب باشى ده زانى واتاي خهونه كه چييه و گه ر براكانيشى بزنان چى له يوسف ده كه ن و چ پلانىكى بو داده ريژن. هه ر نه وهش رووى دا كه يه عقووب له روودانى ده ترسا. بو يه، نازيزم، هه ر خه و نيكت هه يه كارى بو بكه و هه ولى بو بده، تا وه كوو به ده ستى ده هينيت. نه وكات گشت دونيا ده زانن تو خه و نت به چييه وه ده بينى.

درهنگ تهوبه کردن

مرؤقه کان گشتیان هه له و گوناھ و تاوان نه نجام ددهن، به لام ئایه گشتیان تهوبه دهکن و په شیمان دهنه وه له و گوناھ و تاوانانه؟ یه کیك له هه له کان له ژیانماندا بریتییه له وهی کاتیک گوناھیک به رامبه ر په روه ردگاری مه زنی خومان نه نجام ددهین، په شیمانی و تهوبه کردنمان دوا دهخهین. لوقمانی دانا هه میسه ئاموژگاری کوره کهی دهکرد و دهیگوت: «کورم، تهوبه کردن دوا مهخه. مردن له ناکاو دیت.» وهکو و گوتراویشه کورترین چیرۆک ئهم چیرۆکهیه: گوتی: «سبهی تهوبه دهکه م.» نوست و هه لئه سایه وه. له بهرئه وه با ئیمه ئهرکی خومان قورس نه کهین و کاتیک هه له یه ک ده کهین، با نه یکهین به دوو هه له، خیرا تهوبه بکهین بوئه وهی هه له و گوناھی یه که میثمان بسریتته وه. چونکه هیچمان گهرهنتیی ئه وه مان نه دراوه تی به وهی ئاخو چه ندیکی تر ژیان ده کهین. هه ربویه با ئیمه ش ئه وه بکهین که خودا ده فهرمویت: «خیرا بکهن و پیشبرکی بکهن بو لیخوشبوونی خودا.» خودا له گه ل ئه وهی به خشنده و میهره بانه، له هه مان کاتیشدا سزاده ر و توله سینه ره وه شه. با ئیمه خومان له سزای خودا بیاریزین. بویه گهر ده ته ویت خودا لیت رازی بیت، گهر ده ته ویت ئاسووده بیت، گهر ده ته ویت خیر و به ره کهت له ته من و ژیانندا بیت، گهر ده ته ویت رزق و روزیت فراوان بیت، تهوبه بکه و درهنگی مهخه.

ژینگه پیسکردن

ژینگه ماله گوره که مانه. ئیمه له و ژینگه یه ی تپیداین، لپی بهرپرسیاین و پیوستیشه بهرپرسیارانه مامه له له گهل ژینگه و ئه و شتانه ی له چوارده و رمانن بکهین. به لام به داخه وه ئیمه بیباکانه دهستمان کردوه به ویرانکردنی ماله گوره که مان، و امان لی هاتووه هیچ گرنگیه ک نادهین به پاکراگرتنی ئه و شوینه ی تپیدا ده ژیین. جاران گهر سه یریکی ئاسمانت کزدبایه، واهه ستت ده کرد سهیری ده ریایه ی پاکی بیسنوور ده کهیت. به لام ئه مرۆ ئاسمانی شینمان نه ماوه. جاران هه رشوینیک بو خوی سهیرانگایه ک بوو، به لام ئه مرۆ سهیرانگا کانی شمان بوونه ته جیگای فریدانی پاشماوه کان.

بیگومان من یه کییک بووم له وانه ی دوژمنی ژینگه بووم و نه ئادابی سهیرانکردنم ده زانی نه ئادابی پاراستنی ژینگه م ده زانی. بیباکانه هه رشتیکم له ده ستدا بووایه، خیرا فریم ده دایه سه رزهوی و بو خۆشی و ئاهه نگیژان تایه مان ده سووتاند و دارمان ده بری. من به و کارانه چیژم زیاتری ده کرد و ژینگه که شمان به و کارانه ی من زیاتر ویران ده بوو. رهنگه ئیستا تو بلییت که سیک ناتوانیت به ته نها ئه و ژینگه مه زنه پیس بکات. به لی، بیگومان مروقیک به ته نها ناتوانیت ژینگه پیس بکات. به لام خو من چیرۆکی خۆم بو نه گیژایته وه، به لکوو چیرۆکی ملیۆنان منی ترم بو گیژایته وه که هه رییه کییک له ئاست خۆیه وه ده ستی هه یه له پیسکردن و پاکرا نه گرتنی ژینگه دا.

ئەي ئیستا چاره سەر چیه؟ ئیمه چی بکهین؟ چون پاریزگاری بکهین و نه هلیین ژینگه کهمان له وه زیاتر پیس بییت؟

بیگومان هۆکارهکانی پیسکردنی ژینگه ئیجگار زۆرن. هه ندیک له وه هۆکارانه پیویسته حکومته کاریان له سهر بکات، بۆئه وهی پیسکردنی ژینگه کهم بکریته وه. ئه ویش به دانانی فلتەر بۆ گشت کۆمپانیاکان، بۆئه وهی ئه وه دوو که لهی له ئه نجامی کارکردنه وه ده رده چیت و ده چیت به ئاسماندا، نه مینیت. ههروه ها پیویسته له سهر حکومته کار بکات بۆ زیاتر ئاگادارکردنه وه و هۆشیاریدان به هاو لاتیان و کردنه وهی کۆر و سیمینار و بلاو کردنه وهی رینماییه کان. به لام ئه وهی لی ره دا زۆر زۆر گرنگه و جیگای باسکردنه، بریتییه له من و تو. ئیمه له مه ودوا چی ده کهین بۆ پاکراگتنی ژینگه کهمان؟ ده مه ویت ته نها شتیک بلیم و ته واو. هه رشتیک ئیمه فری ده دهین، با له مه ودوا بیر له وه پیره پیاوه پا که وانه بکهینه وه که ده چه میته وه و ئازار ده چیژیت به هه لگرتنه وهی ئه وه پاشماو هیهی ئیمه فریمان داوه. له مه ودوا گه ر تو ئه وه پاشماو هیه فری نه دهیت، هه م ژینگه ت پاک راگرتووه و هه م ریزیشته له وه پیره پا که وانه گرتووه و کارت ئاسان کردووه. با ئاگاداری ئه وه بین هیه شتیک له سهر زه وی فری نه دهین و هیه شتیکیش فری نه دهینه ناو ده ریا و رووباره کان. چونکه گشت ئه وه مادانه ی ئیمه فری یان ده دهین، زۆر درهنگ شی ده بنه وه و ده بنه هۆکاریک بۆ له ناو بردنی گیانله به ره کان له سهر رووی زه وی و ئه وانه ی له ده ریاکانیش ده ژین. ئه وه ش بزانه پاکراگتنی ژینگه ئه رکیکی ئاینی و ره وشتی و هه سترکردنه به به رپر سیاریه ت.

داوای لیووردنکردن

نازانم چند جار بوومه ته هوی نازاردان و دلشکانی
کهسانی دهورو بهرم، بهلام نهوه دهزانم گهر ههلهیه کیشم
بهرامبهر کردبن، تا ئیستا بویری نهوه م نهبووه داوای
لیووردنیان لی بکه م. نازانم بوچی تا ئیستا بویری نهوه م
نهبووه به کهسیک بلیم ههله م بهرامبهر کردیت و داوای
لیووردن دهکه م، له کاتیکیدا زور جار یهک داوای لیووردنی
ساده بهلا و کیشهیه کی گهوره کوتایی پی دینیت.

له م رۆژانه ی رابورد، له نیو پاس بووم دهگه رامه وه
بو مالی خۆمان له گوند. له یهکیک له شوینهکان دابه زین
هه بوو. گهنجیک بیئاگایانه ده رگاکی کرده وه و بهر سه ری
پیاویکی پیر کهوت. پیاوه پیره که زور تووره بوو و دهستی
کرد به قسه کردن و قسه گوتن به نه و کوره گهنجه، بهلام
نه و کوره هه ر بیده نگ بوو. دواتر پیره پیاوه که گوتی:
«کاکه، ده رگا کهت کیشا به سه رمدا. هه ر هیچ نه بییت داوای
لیووردن بکه.» باوه ر بکه کاتیکی گهنجه که داوای لیووردنی
کرد، راسته وخۆ وه کوو نه وه وابوو سه تلکی پرئاو بکهیت
به ناگریکیدا و خامۆشی بکهیت. با بویر بین و دان به
ههله کانماندا بنین و داوای لیووردن له هه موو نه و که سانه
بکهین که ههله مان بهرامبهر کردوون. باوه رت هه بییت،
تاوه کوو ئیمه داوای لیووردن نه کهین له وانه ی ههله مان
بهرامبهر کردوون، نابیت چاوه ری نه وه بکهین نه وان داوای

لیبوردنمان لی بکهن له سهه ره ئه وه هه لانه ی ئه نجامیان داوه
 به رامبه رمان. کهس به داوای لیبوردنکردن و داننان به
 هه له کانیدا بچووک نابیتته وه، به لکوو هه همیشه مروف ئه وه
 کاته ی دان به هه له کانیدا دهنیت، گه وره تر ده بیت له چاوی
 ئه وه کهسه ی هه له ی به رامبه ر کردووه و ریزی زیاتر ده بیت.

زۆر نووستن

بیگومان خهوتن یه کیکه له پیوستیه سه ره کییه کانی
مرۆف بوئه وهی بتوانیت هم پشوویک وهر بگریت و هه میش
دووباره وزه و گروتین بو جهستهی مرۆفه که بگه ریته وه.
بویه زانایان قسه و توپزینه وهی زوریان له سه ر گرنگی
خهوی ته و او کردوه که چهنده گرنکه هه ر مرۆفیک بتوانیت
سیسته می خهوی ته ندروستی خوی ریک بخات. ئاخ
هه موو خهویک خه و نییه. هه موو کاتیکیش کاتی خه و نییه.

وه کوو زانایان دیارییان کردوه مرۆف ده بیته له ماوهی
بیست و چوار کاتژمیردا خهوت و نیو و بو هه شت کاتژمیر
بخهویت. باشترین کاتیش بو خهویکی ته ندروست دوا
نوێژی عیشایه تا وه کوو نوێژی به یانی (بیگومان ده بیته
مرۆفی مسولمان کاتیک له و ماوه پیرۆزهی شه ویش دیاری
بکات بو خودای خوی و شه و نوێژ و په رستشی تیدا ئه نجام
بدات). ئینجا خهوی پیش نیورۆیان (القیلوله) که ئه مه یان
سوننه تی پیغه مبه ره (ﷺ) و ماوه که ی سی خوله ک بو چل
و پینج خوله ک ده بیته. ئه و دوو کاته باشترین کاتن بو
خهوتن و مرۆف له ریگه یانه وه ئارامی و وزه ی بو جهسته ی
ده گه ریته وه. خراپترین کاته کانیش بو خهوتن بریتین له پاش
نوێژی به یانی و پاش نوێژی عه سر. ئه وه ی تا ئیره باسما
کرد خهوتنیکی ته ندروست بوو، به لام با پرسیاریک له
خومان بکه یین: ئایه ئیمه به و شیوه یه ده خه وین؟ بیگومان

زۆربهی ههزه زۆرمان خهوتنه که مان بهو شیوهیه نییه. من وهختیک شهو و رۆژم لی پیچه وانه بووبوو، شهو تاوه کوو نزیک نویژی بهیانی له سهه ئینته رنیت دهمامه وه و خهریکی ئەو تۆره کۆمه لایه تییانه بووم، بی ئەوهی بزانه چی دهکه م و چی ناکه م. دواتر خهوم لی دهکهوت. ئیتر ئەوه نویژی بهیانی دهرویشته و زۆربهی کاته کان ئەنجام نه ده دا. چونکه تووشی خهویکی قورس دههاتم. ئیتر لیره وه له یه که مین تاقیکردنه وهی رۆژیکی نوی شکستم دههینا.

پاشان که پیرو زترین کات کاتی بهیانیان و خۆر ده رکه وتن و چیشه نگاوه، که خودا سووره تی قورئانی به ناو کردوون و به گه وره یی خوی سویندی پی خوار دوون، له دهستم دهچوو. له کاتیکدا پیویسته مروف ئەو کاته هوشیار و له سهه قاج بیت و خهریکی کردار و چالاکی بیت، چونکه پاکترین ههوا و ئارامترین و بیده نگترین کاته که مروف دهتوانیت بو تیرامان و تیفکرین له دروستکراوه کانی خودا ئەو کاته به کار بهینیت و ههروهها وهرزشی تیدا ئەنجام بدات و خوی بداته بهر تیشکی خۆر و کتییی تیدا بخوینیته وه.

به لی، بهو شیوهیه من بیبهش دهبووم له هه موو ئەو شتانه له گه ل ئەوهی بیبهشیش دهبووم له چیژبینین له ژیان و مروقه کانی دهو رو بهرم. ئیتر بهو جو ره رۆژه که ی گشتی خهریکی خهو بووم و شهویش بهردهوام خهریکی پۆجی و تۆره کۆمه لایه تییه کان بووم. ئەوهی بۆم باسکردن چیرۆکی زۆر گه نجی ئەو نیشتیمانیه. نه ده زانین چۆن بخهوین و نه

دهزانين كهی بخهوين و نه دهزانين چۆن سوود ببينين لهو
 ئينتهرنيّت و تۆره كۆمه لايه تيبانه. دواتریش گلهی دهكەين.
 نا، ئازيزم، مافی گلهيكردنمان نيبه، چونكه پيوسته سه ره تا
 گلهييكاريكي راسته قينه بين و گلهی له خومان بكهين: بۆ
 بهو شيوهيه مان لي هاتووه؟ بۆ دهبيت ژيانمان هه ر خه و
 ئينتهرنيّت و يارييه ئه ليكرۆن بيه كان بيت؟ با خه و مان دروست
 بكهينه وه و كاتي خه وه كانمان ريك بخهينه وه و كاتيكي
 گونجاو و دياريكراویش دابنين بۆ تۆره كۆمه لايه تيبه كان.
 ئينجا ده بينيت چ جوانيبه ك پرووت تي ده كاته وه. نازانم كهی
 بوو كۆتاجار هه له اتني خۆرت بيني يان خۆرئاوا بوون،
 به لام پيت ده ليم ماوه يه ك هه ول بده و سوور به نه هيليت
 ئه و ديمه نه جوانه ی خۆر هه لاتن و خۆرئاوا بوونت له ده ست
 بچيت. ئينجا ده زاني تا وه كوو ئيستا چ جوانيبه كت له ده ست
 خۆت داوه.

کاتم نییه

به داخه وه یه کیک له و ده برپینانه ی ئیمه زۆر دوو باره ی ده که یه وه بریتیه له وه ی کاتم نییه و مه جالم نییه، له کاتیکدا هه موومان خاوه نی ۲۴ کاتژمیرین. گهر یه کیک پیمان بلیت ماوه یه که برزیت و دیار نییت، نه سهردانیکمان ده که یه نه هه والیکمان ده پرسیت. راسته وخو ئه و به هانه یه ی بو ده دۆزینه وه ئیش و کارم زۆره زۆر سه رقالم. به لام به داخه وه راستیه که ی به و شیوه یه نییه. ئیمه کاتمان هه یه، به لام نه مان زانیوه چون و به چ شیوه یه ک سوودی لی ببینین. هه موو ئه وانه ی ده یانینیت سه رکه وتوون له ژیان، له هه ربواریکدا بیت، به هه مان شیوه ی تو خاوه نی ئه و بیست و چوار کاتژمیره ن که تو هه ته. به لام ئه و بریاری داوه چون و به چ شیوه یه ک سوود له و کاته ببینیت و ئیمه ش وا خه ریکه بیئاگایانه گر به رده ده یه له کات و ژیان خومان بی ئه وه ی هه ست به به رپرسیاریتی بکه یه ن.

که سیک هه یه ده یناسم ئیش و کاریکی باشیشی هه یه و په یوه ندیی کومه لایه تیشی زۆر به هیزه و له گه ل مال و مندالیشی زۆر باشه و کاتی ته واوی داوه به هه موو شتیک. چونکه ئه و ده زانیت سوود له و بیست و چوار کاتژمیره ببینیت و پئویسته چی بکات و چی نه کات. بویه وه ره با واز به یینین له وه ی له مه ودوا بلین کاتم نییه. گهر بلیت نامه ویت ئه و کاره بکه م، شتیکی تره، به لام تکایه با هه رگیز کات نه که یه ن

به بیانوو و به هانه. چونکه گهر بمانه ویت کات ته رخان بکهین
بو ئه نجامدانیان، ئه واده توانین ئه نجامیان بدهین. ههروهک
گو تراوه: «نه توانین نییه، ئه وهی بیه ویت، ده توانیت.» بویه
هه والی ئازیزانت بپرسه و مهلی کاتم نییه. زوو زوو سهردانی
دایک و باوک و خوشک و براکانت بکه مهلی کاتم نییه. هه والی
هاورپانت بپرسه و مهلی کاتم نییه. کاتیک بو ته ندروستیی
خوت دابنی و مهلی کاتم نییه. کاتیک بو خویندنه وه دابنی و
مهلی کاتم نییه. کات بو ژیانته دابنی و چیژ له ژیانته بینه و
مهلی کاتم نییه.

فیربوونی زمان

له گهله که سیک دانیشتبووم لیم پرسی له چ شتیک په شیمانی و گهر کات بگه پیتته وه نه وه له یه دووباره ناکه پیتته وه، گوتی: مو حسین گیان، کات ناگه پیتته وه. به لام نه وهی ئیستا به ههلهی ده بینم له ژیانم، نه وه بوو کاتیکی زورم هه بوو بوئه وهی خووم فیره زمان بکه م و نه مکرد. «منیش گوتم: «بو زمان نه وه ونده گرنکه مروڤ له خو فیرنه کردنی په شمان بیت، قوربان.» گوتی: «به لئی، بیگومان یه کیکه له گرنگترین نه و شتانهی مروڤ پیویسته هه ولی فیربوونی بدات. چونکه فیربوونی زمان وا ده کات له مروڤ له ژیانیدا سه رکه وتوو بیت و بتوانیت به خیرانی په یوهندی دروست بکات له گهله که سانی تر و تیگه یشتن له کلتووره جیاوازه کان و هه روه ها نه وانهی زمان ده زانن هه لی کارکردن و خویندنه وه یان له ئاسته به رزه کاندایا زیاتره هه روه ها یارمه تیده ریکی زور باشیشه بو به هیز کردنی یادگه و ته رکیز و شیکردنه وه و تیگه یشتن و داهینان له شته کاندایا له ولاتانیشدا ئیستا زور گرنگی پی ده دریت و هانی خه لکی ده دریت بوئه وهی جگه له زمانی دایکیان، زمانی تریش بزائن.» پیم گوت: «قوربان نه وه زانیم بوچی فیربوونی زمان گرنکه، به لام چون فیری زمانیکی تر بیم بتوانم به باشی قسه ی پی بکه م و لئی تی بگه م.» گوتی: «کو مه لیک خالت پی ده لیم که من به و دوا بیانه درکم پی کردوون و کارم له سه ر کردوون و سوو دم لی بینوون.»

۱. ته مه نیکي دیاریکراو نییه بوئه وهی بتوانیت فییری زمانیکی تر ببیت، به لام باشتترین ته مه ن بریتییه له ته مه نیکي زوو. چونکه مروف تاوه کوو بچووک تربیت یادگهی به هیزتره و کاتیشی زیاتره. بویه ده توانیت زور به خیرای فییری هه رزمانیک ببیت که دهیه ویت، جیاوازتر له و که سانهی ته مه نیان له هه لکشاندایه.

۲. پیویسته دیاریی بکهیت ده ته ویت چ زمانیک فییر ببیت. ئه وه یارمه تیده ریکی زور باشه و حه ز و ئاره زووشت زیاتر ده کات بو زوو فییر بوونی ئه و زمانه ی دیاریت کردووه.

۳. ماوه یه ک دیاری بکه بو ئه و زمانه ی ده ته ویت فییری ببیت. بو نمونه، بزیار بده به چوار مانگ فییری ئه و زمانه ببیت که ده ته ویت. ههروه ها بزانه له و زمانه دا تو له چ ئاستیکدایت و ئاسته کان دابه ش بکه و به پلان ئاست له دوا ی ئاست به ریکی برو.

۴. کو مه لیک خالی هاوبه ش هه یه له نیوان فییر بوونی زمانیکی تر و مندال کاتیک فییری قسه کردن و نووسین و خوینده وه ده بیت. ئه و خالانه ش یارمه تیده ریکی زور باشن.

أ. **گوینگرتن:** مندال کاتیک له دایک ده بیت نازانیت و ناتوانیت هیچ بلیت، به لام به هوی ئه وه ی به به رده وامی بو ماوه ی دوو سال تا سی سال هه ر گوینگره، به و شیوه یه هیواش هیواش فییر ده بیت. له کاتیکدا ته نها ئه وه ی گوئی لی بووه و بینویه تی دووباره ی ده کاته وه بیئه وه ی به ته واوی بزانت و اتاکه ی چیه. بویه ش تو زور گوئی بگره بو گورانیی گونجاو و زور ته ماشای فیلم و دوکیومینتاری و هه وال بکه. با سه ره تاش

هیچی لی تی نه گهیت، به لام دواتر ورده ورده لیی تی ده گهیت
و ده زانیت ده لین چی.

ب. قسه پیکردن: کاتیک سهیری مندال ده کهین ده بینین زور
زوو ههول ده دات قسه بکات و فییری قسه کردن بییت. تا
ده گاته چوار پینج سالیس ههله ی زور ده کات و ناتوانیت
به باشی قسه بکات، یان له هه ندیک ده بریندا ههله ده کات.
بو نمونه، تا جاریک ده لیت: «بابه... دایه... مامه... کاکه...»
رهنگه هه زار جاریس زیاتر ههله بکات. به لام ئه و گرنگی به و
هه لانه نادات، چونکه ئه و له قوناغی فیروبووندایه و کهسانی
تریش ئه و هه لانه یان به لاوه ئاساییه. چونکه ده زانن ئه و
منداله دهیه ویت فییری قسه کردن بییت. بو تویس به هه مان
شیوهیه. ههول بده قسه ی پی بکهیت، بوئه وهی فییری بییت
و ههول بده هاوری یان کهسانیک بدوزیته وه که ده توانن
و ئه و زمانه ده زانن بوئه وهی قسه یان له گه ل بکهیت. گرنگ
نییه چهند ههله ده کهیت و شهرمیش له وه مه که که وشه یه ک
به ههله ده لیت. گرنگیش به وه مه ده ئاخو هاوری کانت گالته ت
پی ده کهن، کاتیک ده بینن تو وشه یه ک به ههله ده لیت. باوهر
بکه ئه وهی تو قسه ی له گه ل ده کهیت و ده ته ویت فییر بییت،
هیچ گرنگی به ههله کانت نادات و ته نها دهیه ویت لیت تی
بگات. بویه به بی شهرمکردن قسه ی پی بکه. هه روشه یه کیش
جاریک دوو جار به ههله قسه ت پی کرد، ئه وا دلنیا به بو
جاری سییه م زور به جوانی و راستی ده توانیت ده ری بپریت.
بویه زور ههول بده قسه ی پی بکه، چونکه گهر فییریشی
بوویت قسه ت پی نه کرد له بیرت ده چیته وه.

ج. نووسين و خویندنه وه: منداڵ ته مه نی ده بیته شهش حهوت
سالیس نازانیت وشهیهک بنووسیت یان بخوینیته وه. که چی
لیی تی دهگات و ده توانیت به باشی قسان بکات، به لام کاتیک
دهروات بو قوتابخانه لهوی ورده ورده و قوناغ به قوناغ
فییری نووسین و خویندنه وهش ده بیته. بویه تویش ههروهک
ئهو منداڵه خۆت فییر بکه. سه ره تا لیی تی بگه و قسه ی پی بکه.
دواتر ورده ورده کار بکه له سه ر نووسین و خویندنه وهی.

5. با فه ره نه گیکت هه بیته و له هه رکات و هه رشوینیک
وشهیهکت نه زانی، به دوایدا بگه ری. ئه وهش یارمه تیده ریکی
زۆر باشه کاتیک سهیری فیلمیک ده کهیت به بی ژیرنووس.

6. هه ول بده روژی ده وشه له بهر بکهیت. له بهر کردنی وشه
یارمه تیده ریکی زۆر باشه و ئاسانی شه.

بیریشته نه چیت هه ر زمانیک فییر بوویت زمانی دایک و
نیشتیمانت له بیر نه کهیت، چونکه زمانت ناسنامه و نیشتیمان
و که سایه تی تو ی هه لگرتوو و هه رگیز شه رم مه که له
زمانی دایکت و بو هه رشوینیک رویشتیته، شانازی پیوه بکه.

قسه پيڤيرين

رهنگه زور ترين قسه كه پيڤيان گوتبيتم، له كاتي قسه كردنم له گهل كهسى بهرامبههر، نهوه بووبيت: «راوهسته با قسه كه م ته واو بكه م» يان «قسه م پي مه بره»! بهلى، نهوه نهوه ههله يه يه من زورترين جار تووشى بووم له كاتي گفتوگو كردن له گهل كهسى بهرامبهردا. نهوهش بووهته هوى نهوهى كهسى بهرامبههر نيگهران ببیت و زوو بيزار ببیت له قسه كردن له گهلم. بويه دمه ویت نه مړو به خوم و تويش بليم وهرن با له مه و دوا به ئارامى گوڤراديرين بو كهسى بهرامبههرمان، چونكه گهر وانه كه مين زياني گه وره به كه سايه تىي خومان ده گه يه نين. چونكه مروفى ژير كه م ده لیت و زور گوڤ ده گريت. بهو كاردهش وا دهكات كهسى بهرامبههر ههست به ئارامى بكات. نهو كاتهش ريگه كراوه ده بيبیت بو كهسى بهرامبههر قسه و بير كردنه وه كاني خوى به ئاسووده ييه وه بگه يه نیت. ههروهها متمان ه يه كيش له لای بهرامبههره كاني دروست دهكات به وهى له كاتي قسه كردن قسه يان پي نابردريت، بويه ههست به ئارامى دهكهن له ته واوى كاتي گفتوگو كه دا.

گوڤقارى (بزنىس ئينسايدهر) بابيه تيكي جوانيان دانا بوو: «قسه به كهس مه بره، با كهس قسه ت پي نه بریت.» له بهر نه وهى چون ئيمه چه زمان ليه بيروكه و بير كردنه وهى خومان بگه يه نين و چهز ناكه مين كهس قسه مان ببریت، ئاواش خهلكى تر قسه و بيروكه يان پيه و ده يانه ویت به جوانترين شيوده يه بيگه يه نن. بويه

ئهوانیش وهکوو ئیمه ههز دهکهن کهسانی تر به باشی گوینیان
بو بگرن. هه رکاتیش ویستت قسه بکهیت توزیک چاوه ری بکه
بزانه کهسی به رامبهه تهواو بووه. گهر پیی بلییت تهواو بوویت،
باشتره. باوهه بکه کاتیک تو ریزیان لی دهگریت و قسه یان پی
نابریت، ئهوان ههز دهکهن به دانیشتن له گهلت و خوشه ویست
دهبیت له لایان و ریزت دهگرن و قسه ت له گهلت دهکهن، چونکه
تو ئارامییان پی دهدهیت.

کتیبه پیروژه‌که (قورئان)

ئەو رۆژە زۆر شەم لە خۆم کرد کاتیک قورئانە‌که‌م بە‌ده‌سته‌وه گرت و بینیم تۆزاوی بووه، لەخۆم پرسى: «چەند دەبیت ئەو قورئانەت نە‌کردووه‌ته‌وه؟» بە‌راستی نە‌مزانی چ وە‌لامیکى ناخى خۆم بە‌ده‌مه‌وه. چونکە ماوه‌یه‌کى هینده زۆره، رەنگه له رە‌مه‌زانه‌وه نە‌م‌کردبیتە‌وه.

ئەو راستییه‌ی گشتمان تیندا که‌مه‌رخه‌مین، بریتییه له فه‌رامۆش‌کردنی قورئان. ئاخ‌ر هه‌ریه‌کینکمان ئیستا گه‌ر له خۆمان بپرسین وە‌لاممان پى نییه له‌که‌یه‌وه ئەو کتیبه پیروژه‌مان نە‌گرتوووه بە‌ده‌سته‌وه. بینگومان ئیستا زۆر تۆزاوی بووه و هه‌ست به‌ غه‌ریبی ده‌کات له‌ نێوانمان. قورئان به‌‌نامه‌ی ژيانه، به‌لام ئیمه ئەو به‌‌نامه‌یه‌مان وە‌لاناوه. بویه ده‌بینین ئیستا حالمان چون و له‌ چ گێژاو و سه‌ر‌لێشێواوییه‌کدا ژيان ده‌که‌ین. ئیمه به‌‌دوای هه‌موو شتی‌که‌وه‌ین ته‌نها بو‌ئە‌وه‌ی هه‌ست به‌ ئارامی و ئاسووده‌یی بکه‌ین، به‌لام بیناگاین له‌وه‌ی که‌ ئارامی و ئاسووده‌یی ده‌کان ته‌نها به‌‌کردنه‌وه و خۆیندنه‌وه و گوێراگرتن و یاد‌کردنه‌وه‌ی خودا و که‌لامی خودایه، که‌ ئە‌ویش قورئانه. خودا بو‌ خۆی له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموویت: «ئایه به‌ یاد‌کردنه‌وه‌ی خودا ده‌کان ئارام نابنه‌وه؟» بینگومان، به‌لام ئیمه چون ده‌گه‌ین به‌و ئارامییه، له‌کاتیکدا پشتمان کردووه‌ته قورئانه‌که‌ی. هانا بو‌ هه‌رچی دکتۆره ده‌به‌ین بیناگا له‌وه‌ی قورئان شیفایه بو‌ هه‌رچی ده‌رده.

با هەر هیچ نه بیټ له پیغه مبه ره که مانه وه فیری خوشه ویستی
ببین بو قورئانه که مان.

دایکی برواداران عائیشه ده فهرمویت: «پیغه مبه ره قورئانیکی
زیندوو بوو به سهر زه ویدا ری ده کرد.» ده با هەر هیچ
نه بیټ شوینکه وتهی پیغه مبه ره که مان بین و قورئان بکهینه
به رنامهی ژیانمان. با هەر هیچ نه بیټ نه و رۆژهی بۆلای
خودا ده گهرینه وه نه وهنده قورئانمان خویند بیټ، نه وهنده
یادمان کرد بیته وه که بیته هوی قورسبوونی ته رازووی
چاکه کانمان. ئاخر پیغه مبه ره (ﷺ) له فهرموودهیه کدا پیمان
ده لیت: «ههر پیتیک به چاکه یه ک بۆمان دهنووسریت و له لای
خودایش پاداشتی چاکه یه ک به دهیه.» وهرن با چیتر نه و
قورئانه فهرامۆش نه کهین. با دووباره دل و ژیانمان وه کوو
به هار سهوز بکهینه وه به یادکردنه وه و خویندنه وه و
گویراگرتن له قورئان.

هه موو كهس شايه نى هاو رازى نيبه

زور جار وا ريك ده كه ويٽ قسه يه كت پييه، رازيكت پييه،
 حه زنا كه يت له ناو دلتا هه لى بگريت و حه ز ده كه يت بگه ربيٽ
 بو هاو رازيكت بوئه وهى ده ردى دلتى له لا باس بكه يت و هه ر
 هيچ نه بيت ئه و بارگرانيه ي له سه ر دلتى دروست كر دو وه
 كه مى بكه يته وه. به لام چونكه باش ناگه ريين و په له ده كه ين يان
 هه نديك جار له سادهيى خو مان وا ده زانين هه موو كه سيك
 ده كريت هاو راز بيت و ده رده لى له لا بكه ين، ئه وا تووشى
 كيشه و گرفتى كى زور تر ده بين. ئيمه بو ئه وه رو يشتوو ين
 رازى خو مان له لاي يه كيك په نه ان بكه ين، كه چى ئه و به چوار
 ته ر هفى شاردا بلاوى كر دو وه ته وه. له جياتى ئه وهى ئه و
 بارگرانيه ي سه ر دل مان سوو كتر بكات، قورستى ده كات.
 ئه و كاتيش مرو ف نيگه ران و په شيمان ده بيت و جاريكى
 تر متمانه ناكاته وه به و مرو ف. وه رن با من كو مه ليك خال
 پيشكه شى خو م، ئينجاش ئيوه بكه م بوئه وهى له ريگه ي ئه و
 خالانه وه بتوانين هاو رازيكي گونجاو هه لبريرين.

1. ليكتيگه يشتن: هه ميشه به دو اي كه سيكدا بگه رى بوئه وهى
 ده رده لى له لا بكه يت كه وا هه ست ده كه يت ليت تى ده كات،
 نه ك كه سيك بليت ليت تى ده گه م و ليشت تى نه كات.
 هه ر مرو فتيك ليت تى گه يشت، يارمه تيت ده دات، ئارامت
 ده كاته وه و هاو رازييه كى باشى ده بيت بوٽ. گو تراو يشه:
 «هاودلى له هاو زمانى باشتره.» رهنگه هاو زمانى كت له

دهرده دلت تى نه گات به لام كه سيكى نه هلى دل له دهردى
تو تى بگات و تيمارى بگات، له كاتيكدا هاو زمانيشت نه بيت.

۲. نهينپاريژ: زور جار رازيكت پييه مه زنه و ناتوانيت
به ته نها له ناو دلتدا هه لى بگريت و پيت وايه تاوه كوو له ناو
دلتاد هه لى بگريت، زياتر نازارت دهدات و بو ئاسووده يي
دل و گيانت ده گه رپيت و ده سورپيت تاوه كوو هاو رپيه كت
يان نازيكت ده بينيته وه و متمانه ي پي ده كه يت و ده زانيت
ئه وه يان نهينپاريژه و سه رى ببه ن ناهي ليت و ريگه نادات
كه س نهينى تو ببات. هه روه ك ئه وه ي پيت بليت: «نهينى
توم فرى داوه ته بيريكه وه.» مروف كاتيك دنيا ده بيتته وه
له وه ي ئه و كه سه ي دهرده لى له لا كر دو وه نهينپاريژه و
ممانه پيكر او، ئاسووده ده بيت و خو شحال ده بيت. خوش به
حالى ئه و كه سه ي نهينپاريژيكي راسته قينه ي هه يه.

۳. گوئگرىكى باش: يه كيكى تر له و مهر جانه ي پيوسته له
هاو رازه كه تدا هه بيت، برپيتيه له وه ي گوئگرىكى زور باشت
بيت و تا كو تايى قسه كانت پي نه برپيت و به و په رى ئاماده گى
گوئچكه كانى بو تو هه لبخات و گوئ راديريت بوت. ئاخو ئه مرو
ئيمه هيچمان ناويت له كه سيك ته نها ئه وه نه بيت كه بيت له
ته نيشتمان له كه ناريكه وه دابنيشيت و بي ماندوو بوون گويمان
بو بگريت و ئيمه ش هه رچى پيمانه بيلين و دواتر يش هه لبستين
بروين. چونكه ئيمه زور جار ته نها گوئگرىكى باشمان ده ويت
و به س. نه پيوستيمان به كه سيكه ئاموژگاريمان بگات، نه
پيوستيمان به كه سيكه ريگه چاره يه كمان بو بدوزيته وه، ته نها
گوئگرىكى باش بيت بومان به سمانه.

مرچ و مؤنی

گو تراوه: «رهنگه پرووخساریکی ده مبه خنده و شیرین، زوریک له خرابییه کان له مروقه که دا بشاریته وه. له کاتی کدا پرووخساریکی مرچ و مؤن و تالیس ده کریت زوریک له جوانییه کان له مروقه که دا بشاریته وه.» به داخه وه زور جار ئیمه وا ده زانین که ئیمه توزیک خو مان مرچ و مؤن و کرد و زهرده خه نه مان نه کرد، ئیتر ئه و توانیومانه خو مان قورس نیشان بدهین و پیمان بلین مروقیکی قورسه. به لام به داخه وه له بیرمان کردو وه دینی ئیمه دینی جوانییه، دینی زهرده خه نه و خوشه ویستییه. خودا له قورئانی پیرو زدا ده فهرمویت: «ئیمه ئیوه مان له باشتترین شیوه دا دروست کردو وه.» باشتترین شیوه ش که پرووخسارت قه دی له سهر بخوات بریتییه له وهی که هه میسه ده مبه خه نه ده بیت. هه ر ده لیت ئه و فهرمووده یه پیغه مبه رمان (ﷺ) له بیر کردو وه که ده فهرمویت: «زهرده خه نه به پرووی براهه تدا چاکه یه.» بویه واز له مرچ و مؤنی و پرووخسارتا لکردنت بهینه. وهره له جیاتی ئه وه به زهرده خه نه یه کت دلی ئازیزیکت خوش بکه. به زهرده خه نه یه کت دهردی ئازیزیکت دهرمان بکه. ده لین یه کیک له وانهی که خو ی کوشتبوو نامه یه کی له دوای خو ی به جی هیشتبوو تیایدا نووسرابوو: «ئه وه من دهرؤم خو م بکوژم، ئه گه ر له ریگا تا وه کوو ده گه م به پرده که ته نها یه ک که س، یه ک که س زهرده خه نه ی بو کردم به لین بیت په شیمان بیه وه و خو م نه کوژم.»

ئازيزم، تاوهكوو دهتوانيت زهردهخه نه بو دهووروبه رت
بكه. تو نازانيت ئهوان به چ ئازار و نارهحه تيبه كدا گوزهر
دهكهن. رهنگه زهردهخه نه يه كي تو حالي گشت دونيا باش
نهكات، به لام گومانم نيبه له وه ي دهكریت هوكاريك بيت بو
باشكردنی حالی كه سيك.

ئازيزم، تاوهكوو دهتوانيت زهردهخه نه بكه.

ئازيزم، تاوهكوو دهتوانيت خهلك دلخوش بكه.

ئازيزم، تاوهكوو دهتوانيت ههول بده هه ميشه زهردهخه نه
بكه يت.

زۆرقسه کردن

زۆرقسه کردن یه کیکه لهو سیفته ناشرینانهی ده بیته مرووف ههول بدات هه رگیز پیی نه ناسریتته وه. چونکه نه مرو مه جالی کهس نادات قسه یه ک بکات، مه جلیس بهس بو ئه وه و سه ره نادات به کهس. مرووقی زۆربلی مرووقیکی نارچه تکه ر و نیگه رانکه ره. خه لکی زوو بیزار ده بن له دانیشتن له گه لی و ههست به ئارامی نا کهن له گه لی. مرووقی زۆربلی هه له زۆر ده کات. پیویسته مرووف بهو شیوه یه بکات که پیغه مبه ر (صالحه و عقیله) ده فهرمویت: «یان باشه بلیت، یان بیده نگ بیت.» دلنیات ده که مه وه کاتیک بیده نگ داده نیشیت، ئه و اتو خوت پاراستوو له زۆریک له کیشه و گرفته کان. چونکه گو تراوه زمان به لای سه ره. زمانت بپاریزه سه رت سه لامهت ده بیته. پیغه مبه ریش (صالحه و عقیله) ده فهرمویت: «زۆربه ی خه لکی که ده چنه دۆزه خ، به هوی دوو شته وه یه؛ زمان و داوینیان.» ئینجا بزانه بیده نگ بیت و خه لک داوای قسه ت لی بکات باشتره له وه ی قسه بکه یت و خه لک داوات لی بکات بیده نگ بیت. هه روه ها بزانه مرووقیک که زۆر قسه ی کرد و زۆربلی بوو سام و هه یبه تی نامینیت و سام و هه یبه ت له بیده نگیدایه.

پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی

به داخه وه یه کیک له و گرفتانه ی ئیمه ی مسولمان ئه مرؤ
تیی که وتووین، بریتییه له نهمان و پچراندنی په یوه ندیی
خزمایه تی. ئیمه جارن گهر تاکه شتیک هه بایه شانازیمان
پیوه کردبایه بریتی بوو له به رده وامی و هه بوونی په یوه ندیی
خزمایه تی له نیوانمان. گهر شتیکیش هه بایه له ئه ورپادا
ره خنه مان لی گرتبایه، ئه و نه بوونی په یوه ندیی خزمایه تی
بوو له نیوانیان. به لام به داخه وه ئه و ئه مرؤ خه ریکه ئیمه ش
له گهل ئه وان ده بینه هاوبه ش و ورده ورده په یوه ندیی
خزمایه تی نامینیت له لمان و ده پچرینین. به جوریک ئه مرؤ
نه برا ئاگای له برا ماوه، نه کور و کچ ئاگایان له دایک و
باوکیان ماوه، نه برازا ئاگای له مام و پووره کانی ماوه، نه
ئاموزا ئاموزاکانی ده ناسیت، نه پوورزا پوورزا و خالوزاکانی
ده ناسیت. ئه مرؤ ده بینین دوو برا له هه مان بینا نیشته جین،
به لام به مانگیش یه کتری نابین. سال ده سوریتته وه هه والیکی
مامه کانی ناپرسیت، سه ردانیکی دایک و باوک و پووره کانی
ناکات. ئه مه ش هه مووی بو ئه وه ده گه ریتته وه که ئیمه پشتمان
کردوو له دینه جوانه که مان که هه میسه یارمه تیده ر و
هانده ری ئیمه بووه بو ئه نجامدانی په یوه ندیی خزمایه تییه کان
و هه ره شه و ناردنی ئاگادار کردنه وه ش بو مان گهر هاتوو
هوکار بووین بو پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی. چونکه خودا
له قورئاندا باسی ئه وانیه که په یوه ندی خزمایه تی ده پچرین

له گه ل ئه وانه هیناوه که فه ساد له سهر زهوی بلاو ده که نه وه.
 ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) له فه رمووده یه کدا ده فه رموویت:
 «ناچیته به هه شته وه ئه و که سه ی په یوه ندیی خزمایه تی
 ده پچرینیت.» ههروه ها پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی یه کیکه
 له تاوانه گه وره کان.

با وه کوو ئه و دوو برایه نه بین که له ناو مزگه وت ده گریان
 و یه کتریان له ئامیز گرتبوو. کاتیک ماموستای مزگه وت ته که
 پرسیی: «ئه وانه بو وا ده که ن؟» یه کیک گو تی: «ئه وانه سی
 ساله قسه یان نه کردوو له گه ل یه کتری، وا ئه مرۆ پیکه وه
 ئاشت بوونه وه!» پاش سی رۆژ هه مان ماموستا نوژی
 له سهر یه کیک له و برایانه کرد و کوچی دوایی کرد.

با بشزانین په یوه ندیی خزمایه تی ته نها له وه دا کو
 نابیته وه ئه وه ی سهردانی کردین سهردانی بکهین، به لکوو
 ده بیت بچین بۆلای ئه وانیه ی که سهردانمان ناکه ن و قسه مان
 له گه ل ناکه ن. پیویسته سهردانی ئه وانیش بکهین ئه وه ش
 به پیی فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ).

به داخه وه هه ندیک وا ده زانن به پچراندن و قسه نه کردن
 له گه ل خزمیکی، ته واو خو ی به دوور گرتوو له کیشه کان،
 له کاتیکدا نابیت ته نها به هو ی روودانی کیشه و ناخوشییه ک
 یان گه ر خزمیکمان سه ربه کیشه بیت په یوه ندیی خزمایه تی
 له گه ل بیچرینین. با ئه و یاسایه بو په یوه ندیی خزمایه تی
 زیندوو بکهینه وه که ده لیت: «کاتیک نینۆکه کانمان دریز
 ده بن، نینۆکه کانمان کورت ده کهینه وه، نه ک په نجه کانمان

بیرین. « بیگومان گشت خیزان و بنه مالیه ک کیشه و گرفتنی
 هیه، به لام به پچرانندی په یوه ندیی خزمایه تی نیمه ناگهین
 به هیچ چاره سهریک. بویه با هول بدهین کیشه کانمان
 چاره سهر بکهین، نهک په یوه ندییه کانمان بیچرینین. با له
 کاتی هه بوونی کیشه و ناخوشییه ک، له گهل یه کتری بین و
 پشتی یه کتری بهر نه ددین.

سهردانکردن و جتیه جینکردنی په یوه ندیی خزمایه تی کومه لیک
 سوودی زوری هیه له خواره وه کومه لیک له و سوودانه ده خهینه
 روو:

۱. زیادکردنی نازونیهت و که مبوونه وهی به لا و ناخوشی
 له سهر مروف.

۲. زیادکردنی رزق و رۆزی.

۳. به هیزکردنی ههستی برایه تی و خو شه ویستی و سوز و
 به زهیی.

۴. بنیاتنانی کومه لگایه کی ته ندروست.

۵. به ره کهت ده که ویتته ته مه نی مروقه که وه.

۶. به هیزکردنی په یوه ندییه له گهل خودای گوره دا.

ههروه ها ده توانیش له ړنگی نهم چند خاله وه په یوه ندیی
 خزمایه تیمان به هیز بکهین.

۱. سهردانکردن و هه والپرسینیان.

۱. به‌شدار بکردن له خوشی ناخوشییه‌کانیاندا.
۲. دوورخستته‌وهی خراپه و ناخوشی و پاراستنیان.
۳. ناشته‌وا بکردن له نیوانیان له کاتی بوونی ناکوکی و گرفت و کیشه‌کان.
۴. ریزگرتن له گه‌ورده‌کان و به‌سۆزبوون و به‌زه‌بیهاتنه‌وه به‌بچووکه‌کان.
۵. یارمه‌تیدانی ماددی و مه‌عنه‌وی.
۶. ئالوگورکردنی دیار له‌گه‌ل به‌کتری.
۷. سه‌ردانکردنی نه‌خوشه‌کانیان.
۸. ئاماده‌بوون له کاتی مردووویان و نوێژله‌سه‌رکردنی.

ئه‌ی زیانه‌کانی پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی چین؟

۱. قبولنه‌بوون و وه‌رنه‌گرتنی کار و په‌رستشه‌کانی به‌نده و به‌رزنه‌کردنه‌وهی.
۲. داخرانی ده‌رگا‌کانی ئاسمان له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌پچرینیت.
۳. دانه‌به‌زینی ره‌حمه‌ت بو سه‌ر قه‌ومیک که وازیان له به‌جیکه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی هیناوه.
۴. پیش‌خستنی سزای ئه‌و که‌سه‌ی په‌یوه‌ندی خزایه‌تی پچراندوه بو بونیا، پیش‌قیامه‌ت.

دايك و باوك

دايك و باوك رووناكين لهو دونيا بو روله كانيان، بهلام روله كانيان به هوى خراپه كردن له گه ليان و خراپامه له كردن له گه ليان بوونه ته هوى تاريكى بو ئه وان له و دونيا. ده بيت ئيمه بزانيں دواى خوداپه رستن و شهريك بو بريارنه دانى، چا كه كردن له گه ل دايك و باوك له پلهى دووهم ديت و ئه وان هوكارى كن بو رهامه ندى پهره رديگار و ههروهها خراپه له گه لكردنيشيان ده بيته هوى توورپه يي پهره رديگار. چى بكهين بوئه وهى دايك و باوكمان لي مان رازى بن؟ بيگومان مروف بوئه وهى رهامه ندى ئه وان به ده ست به نييت، پيوسته كومه ليك شت بكات و وازيش له كومه ليك شت به نييت بوئه وهى واى لى بكه ن لى رازى بن.

يه كه م جار با باسى ئه و شتانه بكهين كه پيوسته مروقى مسولمان خوى لى به دور بگريت و به رامبه ر دايك و باوكى ئه نجاميان نه دات.

أ. دهنگ به رزنه كردنه وه به سه رياندا و ده مه قاله نه كردن له گه ليان. ماوه يه ك له مه وپيش سه يرى فيلمى كى تاميليم كرد به ناوى (قيسقا سه م). له فيلمه كه دا باوكه كه به كچه كهى ده ليت: «كچم ناتوانيت له و دونيايه براوه بيت، له كاتى كدا له گه ل دايكت ده مه قالى ده كه يت.»

ب. به كارنه هيتانى وشه ي (ئوف) يش. زانايان ده لى ن گه ر له و

وشه یه که متر و بچوو کتر هه بایه، خودا به کاری دههینا. بویه نه که هیت هه گیز ئه و وشه یه شت لی بیستن.

ت. له قسه دهر نه چوونیان. مادام ئه وهی دهیلین دژی خودا و پیغه مبه ره که ی نییه، پیویسته له سهرت گویرایه لی بکه هیت و له قسه یان دهر نه چیت.

ج. دوور که وتنه وه له هه رشتیک که ده بیته هوی ئازار و دلگرانی بو ئه وان.

ئه ی ئه و شتانه چین پیویسته مروڤ بیانکات بوئه وهی دلی دایک و باوک و خوداشیان پی به ده ست بهینیت؟

أ. به کارهینانی جوانترین و نه رمونیاترین وشه کان له گه لیان و راخستنی بالی میهره بانی بویان.

ب. گرنگیدان پییان و زوو زوو هه والپرسینیان.

ت. به شیوه یه کی وا مامه له کردن له گه لیان که هه ست بکه ن ئه وان گرینگترین شتن له ژیانته.

ج. هه میسه کردنی کارانیک که بینه مایه ی شانازی و سه ره به رزی و پاراستنی که سایه تی ئه وان.

بشزانه چی بچینیت ئه وه دهر رویته وه. هه ز ده که هیت سبه ی منداله کانت چوون مامه له ت له گه لدا بکه ن، ئه و ئه مرۆش تو به و شیوه یه مامه له له گه ل دایک و باوکت بکه. باوه ر بکه دایک و باوکت له خانه ی به سالچووان فری بدهیت، سبه ی جیگای تویش هه ر ئه وی ده بیت. به لام تاوه کوو تو باش بیت

له گه ل ئه وان، ئه وا سبه ی خودا منداله کانت باشتتر ده کات
له گه ل خو ت.

بو یه تاوه کوو دایک و باوکت له ژیاندان ریزیان بگره
و هه ول بده به هو ی چاکه کردن له گه ل ئه وان به هه شت و
ره زامه ندیی خودا به ده ست به نیت. چونکه پیغه مبه ر (صلی الله
ده فهرمویت: «تیا چوون بو که سیک تاوه کوو دایک و باوکی
زیندوون کارانیک ناکات له گه لیان که به هو ی ئه و کارانه وه
به هه شت مسو گهر بو خو ی بکات.» گهر له ژیانیش نه ماون،
ده توانیت، هه میشه به دو عاکانت یادیان بکه یته وه. چونکه
بزانه یه کیک له چاکه نه براوه کان که سوود به مرو ف
ده گه یه نیت پاش مردنی، بریتییه له مندالیکی چاک که دایک
و باوکی له ژیاندا نه ماون و ئه ویش هه میشه دو عای خیری
بو کردوون.

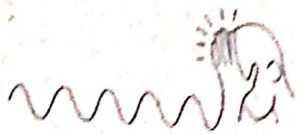
لیبوردیدی

گومانم نییه لیبوردیدی سیفەت و رهوشتی مروّقه بالاكانه. مروّقه لاوازهكان توانا و بویری لیبوردیدیان نییه. ئەو دی ئەمرو دەمهوێت پیتی بلیم، ئەو دیه وەرن با لیبوردیدی بین. دەزانم قورسه مروّقه شتانیک له بیر بکات که تاوهکوو دوینی هوکاری ئازاردانی بوون، بهلام ئەمرو دەلیم: وەرن با لیبوردیدی بین بهرامبەر به ههراکهسیک که بوو ته هوئی خراپه و ئازاردان بۆمان. ئیمه له بهرئەوه لییان نابوورین که لاوازین و توانای تۆله کردنه وەمان نییه، نا، بهلکوو به زیادیشهوه توانای تۆله کردنه وەمان ههیه. بهلام له جیاتی ئەو دی ئیمه خۆمان دابه زینین بۆ ئاستی ئەوان و هەرچی خراپه ی له گه ل کردین خراپه ی له گه ل بکهین، بریارمان داوه ئەوان بۆ ئاستی خۆمان بهرز بکهینهوه و لییان ببوورین. وەرن با لیبوردیدی له پیغه مبه رمان فیڕ ببین. ئەو پیاوه مهزنه دوژمنه کانی چییان پی نه کرد؟! بهلام ئەو لهو روژهدا که به هیزترین و گه وره ترین سوپای پی بوو، دەزانن چی بهوانه گوت که خراپه یان بهرامبەر کرد و هەرچی ناخۆشی بوو به سهریان هینا؟ ئەوان به جوریک لییان دا خوین له پیه کانیه وه جوگه له ی به ستبوو، بهلام ئەو تهنها پی گوتن: «برۆن هه مووتان ئازادن.» بهلی، ئەو له هه موو دوژمنه کانی خوش بوو. ئەو له هه موو ئەوانه خوش بوو که ئازاریان دا. من به تو دەلیم: ئیمه چون بویری ئەوه مان ههیه داوای

لیخوشبوون و لیبووردهی له خودا بکهین، له کاتیکدا خومان
بویری و توانای ئەوەمان نه بییت له خه لکی خوش ببین؟! له
ئەوانه ی سه رزهوی خوش ببه، تاوه کوو ئەوه ی کاروباری
زهوی و ئاسمانه گانی به دهسته لیت خوش ببیت.

نائومیڊی

مروڤی ژیر هه رگیز نائومیڊی نازانیټ و ناشی ناسیټ و
 گهر رۆژیکیش له ده رگای دا، ده رگای بو ناکاته وه. کاریکی
 سروشتیه کاتیکی مروڤ هه ول بو شتیکی ده دات و نابیت،
 نیگه ران بیټ. به لام پیویسته له هه ولدان به رده وام بیټ
 و نائومیڊ نه بیټ. هه روه ها کاتیکی گوناهیکی یان هه له یه ک
 ده کات به رامبه ر به خودا، کاتیکی به خوی ده زانیټ وا
 له ناو گونا ه و تاوانکردن دایه، دوا یی تۆبه ده کات و داوای
 لیخۆشبوون ده کات و پاش ماوه یه کی تر ده گه ریته وه سه ر
 هه مان گونا ه و دووباره تۆبه و داوای لیخۆشبوونکردن.
 به و شیوه یه به رده وام ده بیټ تاوه کوو ده گات به ساتیکی
 خه ریکه نائومیڊ ده بیټ و ده ست هه لده گریټ له ته و به کردن
 و وا گومان ده بات رهنگه چیتر شایه نی رهحم و سوژی
 په روه ردگار نه بیټ. به لام خودای گه وره پیمان ده فهرمویت:
 «له رهحم و سوژ و به خشنده یی په روه ردگار تان نائومیڊ
 مه بن.» نائومیڊی تاوانه. هه رکاتیکیش تووشی هه له یه ک
 بوویت، خیرا ته و به یه کی یه کجاره کی لی بکه. نییه تت وا لی
 بکه جاریکی تر نه گه ریته وه سه ر ئه و هه له و گونا هه. خو
 گهر تووشی بوویته وه، دووباره ته و به بکه وه و ته و به کردن
 بکه به پیشه ی ژیانټ. نائومیڊ مه به ته و به دوا مه خه. بزانه
 ده رگای په روه ردگار بو هه میشه به رووی تودا کراوه یه.

شۆرشى نهفس

ئەم سەردەمە سەردەمى تىكۆشان و شۆرشکردنە؛
شۆرشکردن لەگەڵ نهفس و ئارەزوو نابەجىگانمان.
بە پروای من هەرگیز نەبوو لەم سەردەمە گرنگتر و
پىویستر بۆ شۆرشکردن لەگەڵ نهفسمان. سەردەمیکە
مروّف ئەوکات براوە دەبیت کە جلهوى نهفسى خوى کرد
بیت. پىغەمبەرى ئازىمان (ﷺ) دەفەرمویت: «گەورەترین
تىكۆشان، تىكۆشانه لەگەڵ نهفس و هەوا و ئارەزوو کانت.»
شالاوەکان و هیرشەکانى شەیتان و خراپەکاران هەرچەند
زۆر بن، هەرچەند بەهیز بن، مادام مروّف لە شۆرشى لەگەڵ
نهفسى براوە بیت، هەرگیز دوّران نابینیت. چونکە زالبوویت
بەسەر گەورەترین دوژمنتدا کە نهفسته. کاتیکیش تۆ زال
دەبیت بەسەر گەورەترین دوژمنتدا، دوژمنەکانى تر لاواز
دەبن و ناتوانن هیچ کاریکت لەدژ بکەن.

هیشتا کات ماوه

ئازیزم سوپاسگوزار به که هیشتاش کاتماوه و درهنگی نه کردوووه. گهر هه لهه یه کمان کردوووه به رامبهه به خۆمان، با کار بو نه هیشتنی بکهین. گهر ئازاری که سیکمان داوه، با خیرا برۆین و گهر دننازادی لی داوا بکهین. گهر تاوه کوو ئیستا قسه مان له گهل برایهک، خوشکیک، خزمیک یان هاورییهک بریوه، با خیرا برۆین و ئاشتیان بکهینهوه. گهر که مته رخه م بووین به رامبهه جیبه جیکردنی فه رمانه کانی خودا و پیغه مبهه، با په شیمانی ده ربیرین و بیاریینهوه و تۆبه بکهین و داوای لیخوشبوون بکهین. با رهگ و ریشهی هه رچی شتی ناشرینه له ژیانماندا هه لکیشین و فییری بدهین و له جیگه یان نه مامیکی نوئی و به ردار بروینین. پیته ده لیم دلخوش به. ده زانیت بوچی؟ چونکه هیشتا کات ماوه!

کووتایی

ژیانی مروؤف وه کوو شه مه نده فهریک وایه به کو مه لیک
ویستگه دا تیپه ده بیته. له هه رو یستگه یه ک وچانیک ده دات
و پاش ماوه یه ک نه و ویستگه یه به جی ده هیلت و ده روات
به ره و ویستگه کانی تر، تا وه کوو ده گاته کووتایی و گه شته که ی
به سه رکه و تووی کووتایی دیت. له ماوه ی نه و را وه ستان
و پشوودانه دا کو مه لیک له سه رنشینه کان داده به زن و
کو مه لیک تر سه ر ده که ون و به ری ده که ون تا وه کوو
ده گه نه نه و ویستگه یه ی خو یان مه به ستیانه. هه رکه سیکیش
له و ویستگه یه ی پیویسته دابه زیت، دانه به زیت، سوود له
گه شته که ی نابینیت. به هه مان شیوه ش هه رکه سیک له و
ویستگه یه ی پیویسته سواری شه مه نده فهرکه بیته، سواری
نه بوو، گه شته که ی له ده ست چوو. هه ندیک له خه لکی
پیویسته هه ر له یه که مین ویستگه دا دابه زن و هه ندیک
تریش به رده وام ده بن له گه شته که، تا وه کوو کووتا ویستگه.
ژیانی ئیمه ش ئاوایه، قوناغ قوناغه و پیویسته له سه رمان
له هه ر قوناغیک زیانمان واز له هه ندیک شت بهینین، واز
له هه ندیک هه له بهینین، ریگه بدهین نه وانه ی ده یانه ویت
برون، برون. یان هه ندیک جار پیویسته هه ندیک که س له
ژیانمان وه ده ر بنین و له و قوناغه دا به جیان بهیلین و
بو قوناغی دا هاتوومان هه ندیک شتی تر ده ست بخهین و
خومان فییری شتی تازه بکهین و کو مه لیک که سی با شتر

بهینینه نار ژیانمان که وامان لی بکه ن ههست به ئاسوودهیی و نارامی بکهین له گه لیان، مروقی ژیر زور زوو خوی رزگار دهکات له خه لکی خراب و خووی خراب، وه له بهرامبه ریشدا بهباشترین شیوه ههول دهوات بو پاریزگار یکردن له خووه باشه گان و کهسه باشه گان، تاوه کوو کوتاییی ژیانی.

زور خوشحالم که تاوه کوو ئیره بهرده وام بوویت. هیوادارم چیژت له و گه شته بینیییت، چونکه من بو خوم زور چیژم لیی بینی و ئاسوودهیی کردم و دووباره بهرگیکی نویی کرده وه به بهر ژیانم. ههروهک ئه وهی پیشتتر له پایزدا ژیا بیتم و هه رگیز به هاری سهوز و جوانم نه بینیییت. به لام خوشبه ختانه ئیستا ژیانم بو گه راوه ته وه و بریارم داوه تاوه کوو ئه وهندهی ژیانم ماوه ههول بدهم زورترین چاکه و زورترین زهرده خه نه و زورترین باوهش و زورترین خوشه ویستی بدهم به خوم و کهسانی دهو رو بهرم. دلنیا م تویش به هه مان شیوهی من بریارت داوه کار بکهیت بوئه وهی بیته مروقیکی نویی. مروقیکی نویی به و واتایهیی که هه میشه کار بکهین له سه ر خومان و پیگه یاندن و راستکردنه وهی خومان و چاکساز یکردن له خوماندا. گه ر تووشی هه له یه ک یان لادانیکیش بووینه وه، خیرا خومان راست بکهینه وه.

ئیره کوتاییی لاپه ره که یه، به لام سه ره تایه کی تازه یه بو ژیانیکی نویی و گه شتیکی نویی و که سیکی نویی.

کاتیک خودا بۆ يه که مین جار مروقی دروست کرد، له باشتترین و جوانترین و پیرۆزترین شوین که به هه شته دروستی کرد. پاشان فه رمانی به و مروقه کرد له ناو به هه شت چی ده که ن بیکه ن، به لام داریک هه یه نزیکي نه که ون. که چی نه وان له بیریان کرد و له و داره یان خوارد و خودایش له جیگای نه و نافه رمانی به ره وان هه ی سه رزه ویی کردن. له و ره ژه وه مروف دهستی کرد به هه له کردن و پیی ده ناسریتته وه.

مروف هه له ده کات به رامبه ر به خودای، به رامبه ر به خه لک، به رامبه ر به خوی، به رامبه ر زور شت. نه وه ی گرنگه و له ئیمه داواکراوه له سه ر کردنی هه له کان به رده وام نه بین، نه ک نه کردنی هه له. دکتور نه حمه د شوقه ییری جوانی فه رموو کاتیک گوتی: «داوا له ئیمه نه کراوه بگه ین به کاملی، به لکوو نه وه ی داواکراوه هه ولدان و تیکۆشانی به رده وامه به ره و کاملی.»

منیش له و په رتووکه ی به ردهستی تو هه ولم داوه و گه راوم به دوا ی نه و هه لانه ی زوریک له ئیمه مانان گیرۆده یان بووین. بۆیه په رتووکه که شم ناونا (هه له کانم)، چونکه پیم وایه هه رچی که گوتراوه و بینراوه و باس کراوه له که موکورتی، هه تاکه. نه گه ر ئیمه کارمان کرد بۆ دروستکردنی تاکیکی ته ندروست، نه و راسته وخو کۆمه لگایه کی ته ندورستی به دوا دا دیت. که واته تاکیکی ته ندروستم بده یی، منیش کۆمه لگایه کی ته ندروستت پیشکه ش ده که م.

07501269689
07701932749

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سێلێمانی - بازاری ناوهاریک - نهۆس یه که م
سهرامه ر کانسۆمۆل - موکاس (ماره ٦٦)

٣٥٠٠ دینار

